



“What does school mean for me?”

Що для мене гімназія №315



Алла Миколаївна Кривенок,

заступник директора з наукової роботи

Гімназія для мене – це втілення прогресивних ідей, цікавих проєктів, мрій та сподівань на майбутнє за підтримки колег-однодумців на чолі з досвідченим керівником-новатором Бірюком О.О. Це щоденні зустрічі із сотнею допитливих очей моїх учнів, які довіряють, надихають до постійного пошуку. Гімназійне життя хоч і вимагає великої затрати енергії та особистого часу, проте позитивні емоції, враження, які можна відчувати лише тут, варті того, аби кожного дня залишати частинку себе, своїх знань нашим гімназістам, пишатися їхніми успіхами та досягненнями, просто почуватися затишно серед людей, які тебе оточують та стали вже невід’ємною частиною твого життя.



Маргарита Серпіївна Захарова,

заступник директора з іноземних мов

Гімназія №315 – мій другий дім. Але не просто добре знайомі стіни, коридори, кабінети. За багато років співпраці стали вже рідними мої колеги, робітники гімназії. Це місце, де не тільки я навчаю інших, але й постійно вчуся сама. Це територія однодумців, людей творчих, ініціативних. Тут ніколи не буває нудно, окрім наукових, культурно-освітніх та міжнародних проєктів, вражають яскраві позашкільні заходи. А ще подобається доброзичлива атмосфера, працювати в нашій гімназії приємно і комфортно.



Ольга Леонідівна Бондарчук,

заступник директора з навчально-виховної роботи

Жінка має працювати там, де їй сьогодні подобається. Два ключових слова – це «сьогодні» та «подобається». Я не знаю жодної жінки, яка б на перше місце у своєму житті поставила кар’єру замість сім’ї та була б потім щаслива. Але сьогодні мова не про кар’єру, не про роботу. Моя робота – це улюблена справа, тому що я це люблю та готова працювати без посад та за символічну плату. Робота в гімназії дає спілкування, яке надихає мене, вона наповнює мене, дає можливість зростати та розвиватися й не заважає родині. Я прийду на роботу, навіть якщо завтра виграю мільйон, тому вже понад дванадцять років працюю там, де мені сьогодні подобається – у гімназії №315.

Наші нагороди в 2016-2017 навчальному році





Ольга Володимирівна Бурканова,

заступник директора з виховної роботи

Для мене гімназія №315 – це сукупність креативних, творчих та неординарних людей: як вчителів, так і дітей. Якщо театр починається з вішаків, то для мене школа розпочинається із затишного подвір'я, доглянутих приміщень, у яких усе зроблено з турботою та любов'ю. Це і картини, які виготовлені руками учнів, що оздоблюють стіни школи, і новорічна казка, в яку поринає наша гімназія на свій День народження, захоплює відвідувачів ялинками, кумедними фігурками оленів, ведмедиків, та величезний Святий Миколай біля входу. Вивіски на гімназії про її статус та асоціацію в ЮНЕСКО не можуть передати тих колосальних зусиль про велику методичну та міжнародну роботу, проведену колективом учителів та директором, щоб утримувати та з року в рік підтверджувати досягнуте.

Гімназія – це місце, де існують традиції, які формують із учнів, учителів та батьків одну родину. Часто наш заклад жартома називають «філією університету культури», бо учні протягом шкільного життя навчаються проводити свята, співати, танцювати, знімати та монтувати відеоролики, оздоблювати костюми. Мені надзвичайно приємно працювати в колективі, де підтримують один одного та допомагають. Коли над проектами працює весь колектив, шлях до перемоги стає коротшим. Нам удається формувати стиль, смак та небайдужість учнів. Я пишаюся нашими випускниками та учнями, бо вони є «брендом гімназії №315».



Марія Агалиївна Бобцуrowsка,

заступник директора з навчально-виховної роботи у початковій школі

– це навчальний заклад, який живе в інноваційному режимі, внутрішньо оновлюючись у своїх планах і методах, даючи кожній дитині доступ до якісної освіти, бо кожен, незалежно від здібностей, має право на успіх у житті, на максимальне розкриття власних здібностей;

– це старанні талановиті учні, які є не тільки школярами, а, насамперед, людьми з багатогранними інтересами, коло зацікавлень яких виходить за межі шкільного курсу;

– це креативні невтомні вчителі з високопрофесійним підходом до дитячої особистості, які усвідомлюють свій обов'язок розкрити й максимально підтримати здібності й обдарування у дітей, які проявляються в період навчання. Адже від учителя, його знань і вмінь залежить майбутнє кожної дитини, тому це педагоги, які не лише навчають, а й постійно вдосконалюють свій фаховий рівень;

– це батьки, які вболівають за долю дітей, беруть активну участь у культурних, спортивних, туристичних заходах, підготовці та проведенні багатьох конкурсів, конференцій, екскурсій, майстер-класів. Недаремно в Концепції Нової української школи вказано, що місія школи – допомогти розкрити та розвинути здібності, таланти й можливості кожної дитини на основі партнерства між учителем, учнем і батьками, до чого ми й прагнемо.

Школа – затишна оселя!

У ній ми дружні і веселі,
Бо немає краще нас.
1-А – це просто КЛАС!

Вчителів ми поважаємо.
Гарно всі уроки знаємо.
Участь у заходах беремо,
Бо на те є в нас причина.
Рідна школа, – ти єдина,
Немов ненька Україна!
1-А не підведе,
А прославить він тебе!

*Ц*ей чудовий, але хвилюючий осінній день, коли наші діти побачили один одного в новому для себе затишному домі, день, коли ми зустріли першу вчительку – класного керівника Олену Євгеніївну, – не забути ніколи!

Швидко сплинув навчальний рік, ми вже стали однією великою дружною родиною. Участь у яскравих святах та заняття в улюблених гуртках, цікаві та пізнавальні екскурсії – завжди поряд з нашими первачками була команда професіоналів, педагогів з великої літери.

Паростки знань, що дбайливо і старанно закладені в цьому нелегкому та плідному навчальному році, проростуть і розквітнуть на радість нашим кращим вчителям і нам, люблячим батькам.

*Щиро вдячні Вам
батьки учнів 1-А класу*





НОВІ МЕШКАНЦІ «ШКІЛЬНОЇ РУКАВИЧКИ»

Порадійте ви за нас! Ми прийшли у перший клас!
40 хлопчиків і дівчаток зібралися тут водночас.
Знайомтеся! Ми – новенький 1-Б клас!

Адiля – дуже скромна. Аміна – танцюристка.
Дві Анни – дві старанні. А Віра – ох, артистка!
Мілана, Дар'я, Ніна – тихенькі і уважні.
А Яся, Єва, Сіма – стрімкі та неугасні.

Дві Лізи – творчі і гнучкі,
А дві Поліни – до роботи беручкі.

Кокетка – Наталка. Майстриня – Ангеліна.
Піаністка і гімнастка – це Аріна і Аріна.

Танюша – каратистка. А Маша – та співачка.
Дівчата всі розумні! По зубах їм будь-яка задачка!

Назар, Руслан, Назарій – в нас «вчені-пошуковці».
То текст, то речення тікають від юних науковців.

Микита й Володимир – це джентельмени класу.
Колечка і троянди подарували дівчаткам одразу.

Марк – гітарист. Тимофій – футболіст.
Богдан – співак. Антон – до логіки мастак.

Макар – мрійливий. Ян – рухливий.
Владімір – говіркий, а Валерій – мовчазний.

Дмитро – майбутній президент. Сергій – директор школи.
Нікіта – географ-мандрівник. Максим – палеонтолог.

Андрій маленький – чемний дуже.
Андрій, що вищий, – гарно дружить.
Усі хлопці приємні такі, бо однокласники і молодці.

Ми – всі різні, всі цікаві. Талановиті, своєрідні й неординарні.
Трохи галасливі, вертляві і шумні, але розумні,
кмітливі і чуйні.

Ми навчаємось дружити, один одного любити,
Читати, писати, малювати. Учень учня – поважати.

На пікнік у парк ходили. Годівнички поробили.
На сцені радо виступали – однокашниками стали.

З Дідом Морозом навколо ялиночки кружляли
І на багатьох екскурсіях разом побували.

Та найголовніше для нас – знання здобувати.
Щоб рідну країну, гімназію, себе і батьків прославляти!

*Ірина Василівна Климович,
класовод 1-Б класу*





ЗУСТРІЧАЙТЕ: **МИ – 1-В КЛАС**

У нашому класі учнів багато,
Будемо разом науку вивчати.
Ми – це Ніколь, Єва, Саша,
Два Андрії, Марія і Маша,
Два Владислава й дві Насті у нас,
А є ще Дар'я, Дарія, Дарина,
Богдан, Діма, Даниїл, Данило,
Поліна, Аріна і Ангеліна
У класі є хлопчик Денис,
Два Максими і два Ярослав,
Женя, Мирослава, Сєва і Степан,
А ще у класі Марк,
Є Єгор, Артур, Мілана,
Дві Софії, Ксеня, Аня,
Артем і Катерина –
Ось і вся наша родина.
Усіх дітей оголосили!
Любіть нас міцно, що є сили.

Ви спитаєте: «Ви хто?
І любити вас за що?»
«В»-шки – відповідь наш клас.
Ось послухайте про нас:
Ми – веселі, ми – відважні,
Виховані, врівноважені,
Ввічливі, великодушні,
Вдумливі та відчайдушні,
Виняткові і відверті,
Впевнені, а часом вперті,
Вдячні і відповідальні,
Витримані ми і вправні.
На концертах – виступливі,
На перервах – верескливі.
Часом трішки ми вертляві,
Та в цілому дуже вдалі.
Вмиті, вигладжені вранці,
Випрані, з візцевим ранцем.
Повертаємось пом'яті,
Вимазані та патлаті.
У Макдональдсі всеїдні,
В пустуванні винахідні,
Завжди всміхнені, вродливі,
І відкриті, і вразливі.
Вдячні вчителям, батькам,
Вірним друзям школярам!
Ми всім кажемо: «Вітаєм!
Ще почуєте про нас!»
«1-В», де правду діти,
Найкласніший перший клас!

*Петяна Петрівна Борова,
класовод 1-В класу*





2-В у пошуках скарбу



Знову осінь, золота пора. За плечима батьків і дітей залишилися перші хвилювання, перші успіхи та перші прикрі невдачі. Тепер ми вже не первачки, а другокласники, і разом з нашою чудовою вчителькою Оксаною Володимирівною знову вирушаємо у світ знань і пригод. І навчальний рік у нас починається не з традиційної святкової лінійки у дворі рідної гімназії, а із захоплюючих пошуків скарбів. Правда, незвичайно? А як цікаво! Ну що ж, вирушаймо!

День події – 1-ше вересня. Ми – батьки й діти – рано-раненько зустрічаємо свою любу вчительку на березі озера. Море веселощів й усмішок на наших обличчях від зустрічі, море переживань і хвилювань від очікування пригоди, адже нам необхідно буде знайти скарб! І тут починають розгортатися події. Оксана Володимирівна жеребкуванням розділяє діток на три команди. Кожна команда отримує мапу, за якою діти повинні потрапити на острівці. На кожному острові на них чекають пригоди та завдання, за вирішення яких вони отримують ключі-букви, що є підказками, що вкажуть їм шлях до скарбів. Три дружних команди наполегливо долали нелегкий шлях до скарбу. Діти мали проявити свою кмітливість, винахідливість та отримані у школі знання, щоб вирішити усі завдання на шляху до перемоги. Команди, очолювані своїми капітанами, одна за одною наввипередки відшукували шлях до островів «Зелений», «Математичний», «Мандрівників», «Стрільців», «Веселий», «Невезіння». На кожному острові діти гуртом долали труднощі, вирішували завдання, і вигукуючи свій девіз, з перемогою бігли далі.

Втомлені, виснажені ще гарячим від літа сонечком, усі зустрілися на головному острові «Дружба».

І що б ви думали? Знайшли таки скарб!!!

Серед тендітних струнких берізок заховалося цукеркове деревце, а під ним – ціла скриня золотих монет, у якій і знаходився справжній скарб. На дитячих усміхнених обличчях сяяла радість спільної перемоги та успіху. Не було переможців і переможених, бо справжнім скарбом, здобутим невтомними командами, стала ДРУЖБА. Адже дружба – найбільша цінність і справжня сила. «Виключити з життя дружбу все одно, що позбавити світ сонячного світла», – так, ще у давні часи, писав Цицерон. Це чудово, що Оксана Володимирівна такими заходами вчить наших діток, та й нас, батьків, що разом ми непереможні.

А поки діти шукали скриню із скарбами, батьки готували різні смаколики, накривали гостину. І усі разом: діти, їхні братики й сестрички, батьки – зібралися за гостинним столом, обговорюючи події дня. Ділились враженнями про літні канікули та будували плани на майбутнє. Усі були задоволені чудово проведеним часом.

Гарний початок навчального року!

*Олександра Умаркова,
мама учениці 2-В класу*



У КИЄВІ СТАРТУВАВ «Stop, Look, Wave»

18 квітня

2017 року в Києві пройшов перший захід українського етапу міжнародної освітньої програми з безпеки дорожнього руху для школярів «Stop, Look, Wave» («Зупинись, Подивись, Помахай»). Це ексклюзивна програма Volvo Group з дорожньої безпеки, розроблена саме для дітей. Організатором заходів в Україні є компанія «Вольво Україна».

Першою школою, в якій пройшли заходи українського етапу «Stop, Look, Wave», стала київська гімназія №315. 37 учнів 3-А класу взяли участь в інтерактивній презентації, ігровій практиці зі шкільним офіцером поліції, а також у спеціально розробленому квесті із залученням справжньої вантажівки Volvo FH. Кожен школяр зміг опинитися на місці водія та переконався у наявності зон обмеженої видимості. Усі учасники отримали фірмові подарунки від «Вольво Україна» та іменні сертифікати.



«За допомогою програми «Зупинись, подивись, помахай» ми прагнемо істотно підвищити безпеку на дорогах, – розповідає Олександр Санін, Генеральний директор «Вольво Україна», – для цього ми пояснюємо дітям, як безпечно поводитися на дорозі, і розповідаємо про три чарівних слова «Зупинись, подивись, помахай» максимально можливій кількості дітей. Ця інформація в майбутньому може зберегти життя величезної кількості людей».

У «Вольво Україна» задоволені результатами першого заходу та планують проведення наступних протягом травня 2017 року з можливістю подальшого продовження програми.

Компанія «Вольво Україна» висловлює подяку освітньому дитячому проекту «Бобровквест» за активну участь у підготовці програми «Stop, Look, Wave».

*Юлія Кубарь,
малює урештці 3-А класу*



Калейдоскоп особистостей 3-А

Певний період життя наших дітей пройшов саме тут, у стінах гімназії №315. Попереду нас чекає ще багато перемог і здобутків, у цьому я твердо переконана! Але найперші таланти наших дітей були відкриті саме тут. Перше схвалення і підтримку на нелегкій ниві навчання вони отримали саме в цих стінах! І як би не склалася доля кожного з них, але на завжди у їхній пам'яті залишаться приємні хвилини, розвиваючі ігри, логічні вправи, цікавинки з природознавства, майстер-класи, екскурсії, концерти, зустрічі з письменниками. Адже саме у стінах нашої гімназії кожен із них вивів хай ще неправою рукою свою першу літеру в зошиті, написав першу цифру, прочитав перше слово. І це «вперше» буде зігрівати їх і надалі, вкладене вчителями гімназії тепло не пропаде даремно, а проросте і, впевнена, обернеться добрими плодами.

Завдяки нашому вчителю, Валентині Василівні Остроушко, життя учнів класу є змістовним, наповненим і цікавим! Хай іноді їхні перемоги і здобутки даються їм нелегко, але у Валентини Василівни завжди вистачає волі й терпіння пояснити, донести, прищепити думку, що без праці жодного результату у навчанні не може бути!

Думаю, що серед наших обдарованих і талановитих дітей є майбутні лікарі, вчені, тележурналісти, зірки шоу-бізнесу, перекладачі, інженери. Ми ще не раз почуємо їхні прізвища серед переможців різних олімпіад і конкурсів.

Хочу відзначити талановитих співаків нашого класу: Марія Данілова – учасниця та переможниця багатьох конкурсів та фестивалів, таких як: «Планета мистецтв», «Зоряні октави», «Дарниця талантами славиться», «Світ талантів України». З весни 2016 року навчається вокалу в академії «Muza production». На шкільних концертах із захопленням слухаємо Бекрешова Олексія, лауреата багатьох музичних конкурсів.

Є в нашому класі й танцюристи. Катя Глушакова, Саша Кшевецька, Оксана Палінчак, Вова Шабанов, Денис Наумчук і Саша Волковицька займаються бально-спортивними танцями. Поєднує художню гімнастику, акробатику й танці Катя Клівак, займаючись черлідінгом в спортивній школі «Фенікс». Усім батькам і дітям нашої гімназії добре відомий колектив сучасного танцю, до складу якого входять і учні нашого класу: Марія Трембовецька, Маргарита Денисова, Євгенія Зленко і Маша Суворова.

А наші хлопчики: Тимофій Кузнецов, Міша Скороход, Ілля Гриненко, Міша Гудзь і Марс Абдрахманов – присвячують себе бойовим мистецтвам: карате, тхеквондо, айкідо йошинкан, самбо. А Катя Беляй з 5 років займається карате в клубі «Сьогун» в нашій гімназії. У березні 2017 року здобула дві срібні медалі у своїх категоріях на чемпіонаті Hungarian tatami karate cup, який проходив у Будапешті.

Жозе Джонатан і Даниїл Данилюк грають у футбол, можна сказати живуть їм! Жозе отримав багато командних призових кубків та грамот, а на турнірі «Кубок Дарниці» отримав статуетку як кращий бомбардир турніру.

А які цікаві захоплення мають наші Даша Шахтюр, Аліса Стародуб, Тимофій Кузнецов і Вадим Сінцов! Радують своїх рідних різними кулінарними шедеврами та мріють узяти участь у програмі «Майстер Шеф».

Досягають неабияких результатів у плаванні Йосип Рибичич і Антон Луканюк. Без перебільшення хочу сказати, що гімназія дає нашим дітям крила для подальшого польоту до країни знань.

Юлія Кібар, мама учениці 3-А класу



Мій 3-В клас

Начебто тільки недавно ми були першокласниками, які прийшли до школи маленькими та щасливими. Наш класний керівник, Людмила Федорівна Коновалік, допомогла нам зробити в школі перші самостійні кроки. Окрім шкільного навчання, вона вчить нас бути порядними, щирими, добрими та вихованими людьми. Завдяки їй ми зрозуміли, що школа означає не тільки уроки й домашнє завдання, а й цікаве позакласне життя.

За ці три роки ми здружилися, навчилися бути самостійними та відповідальними. Майже всі діти з нашого класу відвідують гуртки при школі: хто займається шахами, хто бальними чи народними танцями, а дехто ходить до театрального гуртка. Багато дітей уже зараз досягло великих творчих успіхів. Я з упевненістю можу сказати, що такого творчого та запального класу більше не знайти!

Незабутніми для нас залишаються свята, які ми відзначаємо всім класом: свято Букваря, свято Весни, День народження школи. Крім того, наш класний керівник та батьківський комітет організовують нам цікаві екскурсії. Усім класом ми їздили до Музею води, Музею авіації, відвідували Кулиничі. Цього року наш клас також брав участь у змаганнях «Веселі старті». Ми, на жаль, не перемогли, але отримали море радості та незабутніх вражень!

Ми навчилися бути одною великою сім'єю... небайдужими один до одного... долати разом труднощі.

Дякуємо, Людмילו Федорівно, за Ваше терпіння! Дякуємо тобі, рідна гімназіє, за можливість навчатися та бути разом!

*Віталіна Чернеженко,
учениця 3-В класу*



«Моторошне» свято Halloween

Хелловін – свято англомовних країн, яке з кожним роком набуває все більшої популярності в Україні. Але що ми по суті про нього знаємо? Чорні й помаранчеві кольори, переддень 31 жовтня, гарбузи-підсвічники, різноманітні костюми, пронизливі «страшилки» – приблизно такі асоціації виникають, коли ми уявляємо це свято...

Жодне традиційне свято не проходить повз допитливих учнів четвертих класів. Цього року 4-Б та 4-В влаштували костюмовану вечірку до Дня всіх святих. Кожен хотів виділитися, продумував свій образ до дрібниць, знаходив аксесуари, щоб мати неперевершений вигляд.

Це була не просто вечірка, а конкурси з нагородами. Завдання були різними: і зробити з однокласника мумію, і вчасно забрати часник, не втративши свого місця, і навіть вирізати гарбуза.

Діти отримали масу задоволення, навіть поласували тортами та тістечками з «черв'яками» та «землею». Кожен учень був нагороджений коробочкою – загадкою.

Маю надію, що і в середній школі діти продовжать традицію святкувати разом це свято.

*Тетяна Василівна Переценько,
вчитель англійської мови
в 4-Б та 4-В класах*



Диво під назвою «Книжкобус»



Одного похмурого осіннього дня до нас у школу завітало справжнє, таємниче й дуже веселе диво під назвою «Книжкобус». Така дивна назва приховує цікавий та важливий соціальний проект Фондації Дарини Жолдак, який створили за участю КП «Київпастрас» та благодійного фонду «Коло». Цікавий проект має мету – популяризувати читання книжок серед школярів.

Окрема складова Книжкобуса – інтернет-освіта дітей і пропаганда читання, в тому числі й електронних видань. Адже на гаджетах є доступ до електронних підручників та сайтів про літературу. В ігровій формі дітям пояснюють, де і як можна придбати, безкоштовно завантажити або прочитати онлайн-книжку, знайти цікавинки про літературу.

Організатори цього вельми цікавого заходу провели відкриті уроки у 4-А та 6-Б класах. Кожен клас був поділений на три групи, у яких діти пізнавали новітні технології в різних галузях: літературне читання, робототехніка, математика-конструювання, програмування, фізика. Кожен урок був проведений таким чином, щоб довести можливість використання в загальному навчальному процесі новітніх технологій, якими так цікавиться сучасна молодь.

Батьки обох класів хотіли б подякувати керівництву школи за оперативну організацію цього заходу, завдяки якому діти побачили, якими цікавими та різноманітними можуть бути уроки та як можна застосовувати сучасні технології в повсякденному житті.

Батьки учнів 4-А класу

Маленькі науковці та чималі перемоги

*О*сь прийшла іще одна весна, а з нею відчинила свої двері для юних талантів гімназії II Науково-практична конференція серед учнів початкових класів.

Цього року конференція набрала неабиякі оберти. У першому турі взяли участь усі класи кожної паралелі, що склало більше ніж 25 учнів з 8-ми різних класів. З цих сміливців-дослідників самі дітки обрали найкращі й найцікавіші проекти, які будуть представляти їх однокласники у другому турі. Таким чином у півфінал вийшли 12 учнів, яких заслухали в актовій залі глядачі та справжнє наукове журі.

Це було неймовірне представлення дослідницьких експериментів та наукових робіт, особливо цікаво було спостерігати, як маленькі учні дотримуються регламенту справжньої наукової «дорослої» конференції, бо саме на цьому й ґрунтується будь-який виступ талановитого вченого. Кожна доповідь



супроводжувалась презентацією, яка містила теоретичну частину, а також свою практичну складову учні показували в дії, одразу на сцені.

Особливо усіх вразили доповіді Варченко Ксенії на тему «Збережемо ліс, або папір не сміття» (1-В клас), Тімоніної Дарії на тему «Щільність речовин на прикладі досліду з водою та олією» (2-Б клас), Білошицького Матвія на тему «Дослідження неньютонівських речовин» (3-В клас), Друзенка Тимура на тему «Гідравліка» (4-А клас), недаремно саме вони отримали перші місця.

Усі півфіналісти показали гідний рівень підготовки та незабутню іскру дослідників, цими дітьми по праву може пишатися наша гімназія. Сподіваємось наступного року на нас будуть чекати не менш цікаві проекти і, можливо, ще більша кількість учасників.



Особливо всіх вразила доповідь Білошицького Матвія на тему «Дослідження неньютонівських речовин» (3-В клас)

Під впливом навчання в молодших школярів розвивається не тільки вміння красиво писати, виразно читати, логічно мислити. Уява про навколишній світ формується крізь різні види робіт: це і гра, це і практична робота й досліди. І на прикладі проведеної конференції ми, вчителі, ще раз показали єдність вимог і бажання батьків і педагогів в розвитку й інших здібностей молодших школярів.

Тому завдання дорослих полягає не тільки виховати вундеркінда, а дбати про загальний розвиток дитини, пробуджувати інтерес до різних видів діяльності та залучати учня до участі в них.

*Маргарита Михайлівна
Леснігіна,
класовод 4-А класу*



Цікава доповідь Тімоніної Дарії на тему «Щільність речовин на прикладі досліду з водою та олією» (2-Б клас)

Новорічна феєрія big 4-A

Миждень англійської мови в 4-А класі пройшов у вигляді феєричної вистави новорічної казки «12 місяців». Завдяки креативному підходу до сценарію наших викладачів Оснадчук Віри Василівни, Мазур Юлії Миколаївни, Євдокімової Тетяни Олегівни та їх невтомній праці з нашими дітьми вистава вийшла просто чудовою. Адже це дійсно тяжка робота: підлаштувати сценарій під таку велику кількість маленьких акторів, щоб кожна дитина не почувала себе відокремленою від колективу однолітків. Дух єдності та взаємодопомоги супроводжував кожну репетицію, думаємо, ця непомітна, на перший погляд, деталь у роботі вчителів заслуговує окремої вдячності.

А які таланти зростають у нашому класі: розповідачі, актори, танцівники, музиканти, спортсмени. Для всіх знайшлася своя неповторна роль у постановці, кожен зумів підкреслити свою індивідуальність і розкрити характери героїв казки. Костюми, реквізит, зміни декорацій, танці – все гармонійно перепліталось на сцені, коли народжувалось яскраве дійство. Діти, які виконували головні ролі, неначе зійшли зі сторінок книги, такими реальними виглядали їх персонажі. Актори, що грали другорядних персонажів, внесли у постановку яскравий та свіжий вогник реальності подій, які відбувалися на сцені. Але кінцевий штрих досконалості виступу все ж таки належить дівчатам-танцівницям, які завдяки своїй грації змогли зачарувати глядачів.

Сподіваємося бачити такі вистави частіше на сцені нашої гімназії, тому що саме такі миті запам'ятовуються нашими дітьми на все життя!

Батюки урнів
4-А класу



5-Б клас – єдина та сильна команда



Наш 5-Б клас – це єдина та сильна команда. Ми постійно беремо участь у різноманітних інтелектуальних змаганнях і показуємо високі результати.

Усе вище згадане було б неможливо без нашого класного керівника Кузьменко Юлії Федорівни, яка вкладає в нас своє серце й душу, а також багато вільного часу. Варто зазначити, що великих успіхів у творчих роботах досягають не лише окремі учні, а майже весь клас. Це показник того, що ми – це єдиний колектив! Розкажемо декілька слів про заходи, у яких брали участь наші учні й здобули перемоги.

Нещодавно проходив захист робіт МАН. Наш клас уперше зіткнувся з цією подією. Виявилось, що це не так легко, як спочатку здавалося. Усі діти старалися й отримали багато призових місць. Друге почесне місце посіла Тютюкова Софія, третє розділили – Арсєнко Анна, Кривошеєва Олена та Кравець Мирослава. Наші хлопці: Гордієнко Олександр, Бойцев Юрій та Веклич Андрій також посіли призові місця.



Тварини – наші друзі

«Я вибрав цю тему, тому що мені цікаво дізнаватися про тварин: як вони живуть, як розуміються між собою та які потреби мають. Я написав цю роботу, щоб зрозуміти, що тварини – це розумні істоти, які живуть поруч та здатні відчувати. У всьому світі діти стають активними захисниками тварин. Стань героєм для тварин – вони будуть вдячні тобі за це!...»

Юрій Бойцев

Войни в нашій сім'ї...

«Ми живемо в дуже непростий час. Ворог топче нашу землю. Багато наших чоловіків стало на захист Вітчизни. Оберігають наш спокій, даючи можливість мати над головою яскраве сонце і дихати чистим та вільним повітрям. У цей нелегкий час мені на думку спало написати про інші нелегкі часи – часи Великої Вітчизняної війни, коли також ворог перетнув наші кордони і нашим співвітчизникам довелося захищати свою землю, родини та домівки. Одним із таких героїв був мій прадідусь – Нечаєв Іван Федорович, який пройшов усю війну, був поранений, але дійшов до кінця і відчув одразу солодку та гірку мить перемоги. Слава нашим Героям!...»

Анна Арсєнко

Художнє мистецтво

«Я ще з дитинства захоплююся малюванням. Малювання – це для мене ключик в інший, загадковий світ! За допомогою фарб і пензлика я передаю свої відчуття. Насправді, це дуже цікава та захоплююча справа. Тож я просто не могла пройти повз цієї теми. Звісно, було важко писати цю роботу, тому мені допомагала мама. Я вклала в цю роботу свою душу і безмежно дякую всім Вам, що дали мені таку нагоду – представити свою наукову роботу! Дякую за увагу!!!»

Олена Кривошеєва

Погляд батьків на нашу гімназію

Добре навчатися в гарній школі! І ще краще, коли в ній цікаво. У гімназії №315 багато чого захоплюючого, і мені сподобалось, що я побачила оригінальний концерт з яскравими співочими, танцювальними й поетичними номерами.

Яскраве шоу старшокласників «Містер і Міс» – просто захоплююче театральне дійство. А який чудовий виступ на концерті до Дня Києва у «Вальсі випускників» під власну пісню в чарівних костюмах. Це було хвилююче для мене, бабусі онуків-школярів.

Ще один цікавий бік навчання – це участь у шкільному МАН, що дає можливість учням з 5 класу брати участь у міських заходах Творчого об'єднання молоді «Школа юного науковця», де в цьому році

були дуже цікаві засідання – вікторини «Історія, події, люди»; «Сучасні напрямки географічних досліджень» та виставка учнівських робіт у МАН (на засіданні в інституті ім. О. Патона), яку вже не перший рік ми, Міша Пономаренко, учень 5-В класу, і я, бабуся, відвідали й дізналися багато цікавого (запуск дронів, робототехнічні моделі, навіть справжнісіньке зварювання своїми руками).

Добре, коли можна побачити різні досягнення, тоді цікавіше навчатися на уроках у школі.

*Михайло Пономаренко,
учень 5-В класу та його бабуся
Зоя В'ячеславівна*

ТЕСТ на СООБРАЗИТЕЛЬНОСТЬ



1. Портной имеет кусок сукна в 16 метров, от которого он отрезает ежедневно по 2 метра.

По истечении скольких дней он отрежет последний кусок?

2. В примере все нечетные числа красные, а все четные – черные.

Какого же цвета число, которое является суммой чётного числа и нечётного?

3. Путешественник не спал целые сутки. Наконец он добрался до гостиницы и снял номер. – Будьте любезны, разбудите меня ровно в семь, – попросил он портье. – Не волнуйтесь, – успокоил его портье. – Я непременно разбужу вас, только не забудьте позвонить мне, а я мигом приду и постучу вам в дверь. – Буду вам очень признателен, – поблагодарил его путешественник. – Утром получите вдвое больше, – добавил он, протягивая портье чаевые.

Найдите ошибку в этом рассказе.

– Дети, начертите квадрат со стороной десять сантиметров!
– Марьяванна, что же это за квадрат такой – с одной стороной?!

Учитель:
– А теперь я докажу вам теорему Пифагора.
Лентяй с задней парты:
– А стоит ли? Мы вам верим на слово.

– Сема, сколько твоя мама должна заплатить за 2 килограмма яблок, если 1 кг стоит 2 рубля?
– Не могу сказать господин учитель, моя мама всегда торгуется.

– Как избавиться от знаменателя этой дроби?
– Нужно стереть его тряпкой!

Учительница:
– Вовочка, что означает фраза Гоголя: «Редкая птица долетит до середины Днепра»?
Вовочка:
– То, что Гоголь хорошо знал птиц. Нормальной птице на середине Днепра абсолютно нечего делать...

В школе задали сочинение на тему: «Мои родители». Девятилетний мальчик написал: «Родители нам достаются в таком возрасте, что от многих привычек нам их уже не отучить».

– Вовочка, составь предложение со словами «кот» и «смотреть».
– Когда я случайно наступил кошке на лапу, он закричал: «Смотреть надо, куда наступаешь!»

ДЕТИ говорят...

Перші кроки 5-Г

1 Вересня склад нашої гімназії поповнюється не лише першокласниками. Щороку формується новий п'ятий клас, до якого зараховуються учні з різних навчальних закладів. Так і в цьому році з'явився наш 5-Г клас.

Перші місяці ми звикали один до одного, до вчителів, до порядку, до всього, що для нас було новим і незвичним. Виявилося, що, крім відвідування

Саміра), «Розробка проекту дитячого парку» (Гризлова Аліна), «Моє захоплення – робототехніка» (Гудець Артем).

«Хотілося розповісти, що іграшки – це не тільки розваги, а й те, що допомагає дитині розвиватись і навчатись», – каже Саміра Максимова.

«Дуже сумую за своїм рідним Кримом і тому вирішила про нього розказати», – пояснює Настя Галушак.

«Люблю з батьками збирати гриби» (Малюк Настя), «Зацікавився, звідки походять гроші»



уроків, виконання домашніх завдань, екскурсій, участі в позакласних заходах є ще така річ як наукова робота. Спочатку було незрозуміло, що до чого. Потім почали розбиратись і виявилося, що це доволі цікаво.

Кожен обрав собі тему за смаком. У багатьох виявилися спільні інтереси й улюблені хобі – писали про вишивку, малювання, в'язання, музику. Велику увагу приділили дослідженню українських традицій, прикмет та оберегів, національного одягу. Дехто захотів дослідити актуальні явища сьогодення: переробка сміття, охорона зору, захист навколишнього середовища, збирання грибів, захист тварин. Когось зацікавила історія грошей, історія рідного краю, релігія. Були серед робіт і досить неочікувані: «Нове життя старої платівки» (Співак Юліана), «Іграшки – справа серйозна» (Максимова



(Філоненко Андрій), «Це те, чим я займаюсь у вільний час, моє хобі», «Захотілося поділитися традиціями своєї родини», «Мене зацікавила тема», – пояснюють учні причини вибору тем для своїх проектів. Під час підготовки вчилися працювати з літературою, інтернет-джерелами, опановували правила оформлення робіт.

Нарешті прийшов час захисту в класі. Протягом кількох тижнів усі по черзі представляли свої роботи. Виявилося, що в багатьох учнів схожі теми, але подані зовсім по-різному. На захист принесли багато цікавих речей: і стародавні вишиті рушники, і власноруч намальовані картини в різних жанрах і техніках. Співак Юліана принесла годинник, виготовлений із старої платівки. На фотографіях, які приніс Артем Гудець, ми побачили, наскільки він захоплюється робототехнікою. Аліна Гризлова навіть розробила й накреслила власний проект дитячого парку.

Звичайно, не обійшлося і без допомоги батьків.

Мама Юліани Співак розповідає: «Проектна робота на тему «Нове життя старої платівки» об'єднала навколо себе всю нашу родину. Дідусі із захопленням згадували свою молодість та весело розповідали про використання платівок та бобін. А тато розповів, як вони змінилися і якими є на даному етапі наукового прогресу».



«Полагаю, сама ідея проектів замечательная. Моя дочка имела возможность выбрать тему, которая ей нравится, создать основную идею проекта, развивать ее, а, самое главное, уметь защитить. Такие навыки, безусловно, важны и необходимы», – ділиться думками мама Аліни Гризлової.

Після того, як всі роботи були подані на розгляд, журі відібрало шість кращих робіт для подальшого захисту. Під час захисту нікому не довелося нудувати. Цікаво було послухати Ігоря Качука, який розповів про захист навколишнього середовища, про гурток робототехніки, який відвідує Артем Гудець, про цікаві традиції нашого народу розповідали Вероніка Іжко та Маша Васьковська, а Ліза Жуковська порадила всім, що робити, щоб не псувався зір. Власний проект парку Гризлової Аліни посів друге місце, набравши 56 балів.

А наша Валя Супруненко настільки цікаво й захоплююче розповідала про свої багаточисельні хобі,

демонструючи власні малюнки, вишиті та в'язані речі, що журі оцінило її виступ у 57 балів і Валя посіла зі своїм проектом I місце.



Ось що говорять батьки про підготовку проектної роботи:

1. Перед написанием проекта для начала хорошенько изучили темы, которые были предложены.
2. Выбрали 3 темы для написания, наиболее близких по знаниям и умениям.
3. Оценили возможности и силы.
4. Определили, какую тему из выбранных ребёнок сможет раскрыть максимально, с интересом, при этом продемонстрировав свои таланты.
5. С энтузиазмом принялись за подготовку проекта.

При написании таких работ у ребёнка вырабатывается привычка к самообразованию и дисциплине. Он учится искать, подбирать и выбирать материал по заданной теме, прорабатывая разные источники. В процессе написания работы и подготовке к её защите появляется возможность научиться распределять время, ведь для презентации отводится определённое время, за которое наиболее полно необходимо раскрыть тему. Ребёнок учится концентрироваться, выступать перед аудиторией быстро и о главном, отвечать на вопросы, принимать участие в дискуссии, быть толерантным.

Уроки, которые извлекли в процессе работы над проектом:

Если Вы заняли призовое место – отлично!

Если нет – не отчаивайтесь! Проанализируйте и исправьте слабые места в проекте. Потеряв лишнее время сейчас, в будущем достигнете поставленной цели. Помните – на ошибках учатся! Только благодаря большим усилиям и терпению, Вы одержите победу!

Если всё подытожить, то хочется сказать:

«Маленькими шагами к большим результатам!»

Юлія Володимирівна Наконечна та батьки учнів 5-ї класу

КАЛЕЙДОСКОП спортивних подій

Кожен навчальний рік розпочинається зі складання календаря спортивних змагань: шкільних, районних та міських з різних видів спорту згідно зі шкільною програмою. Першим етапом завжди є урок фізкультури, на якому учні здобувають знання, належну фізичну підготовку до участі в змаганнях, які об'єднують учнів у прагненні до перемоги, сприяють самовдосконаленню, вихованню згуртованості та підтримки один одного. Багато років існують традиційні змагання:

1. До Дня фізкультурника – «Парад олімпійців».
2. «Козацькі забави» – до дня Покрови (учні 7 класу).
3. «Веселі старты» – до Дня народження гімназії (2 та 6 клас).
4. «Школа, мама, тато, я – спортивна сім'я» (учні 8 класу та їх батьки).
5. «Ритміка» до 8 березня (10-11 клас, дівчата).

Для заохочення учнів до занять спортом проходить безліч змагань.

Особливо багато турнірів із футболу в різних вікових категоріях.

Про який спорт найбільше зараз говорять? Звісно, про футбол. Він став сьогодні найбільш масовим. Ось і в нашій гімназії вийшов чи не на перше місце. У цьому році в районному етапі «Шкіряного м'яча» великими зусиллями завоювали I місце й вийшли на міський рівень учні: Іван Баюк – воротар, Костянтин Куць, Тимофій Стрельчук – дворазовий призер 2004 р.н. та 2005 р.н., Данііл Юшко, Володимир Сердюк, Арсеній Владіміров – капітан та створювач неповторних стратегій кожної гри, Дмитро Шевченко, Андрій Саурін, Микита Тесленко, Олексій Паньків, Артем Калініченко, Володимир Конопацький. Тут було все: і підготовка, і непередбачена травма капітана Владімірова Арсенія. Але сильний дух команди, міцна дружба й підтримка один одного, злагодженість і взаєморозуміння перемогли все: команда, зігравши 9 переможних ігор, програла лише одну гру на 1 очко – команда гравців 2004 р.н. посіла II місце в міському етапі «Шкіряного

м'яча» – це заслужена нагорода дружній команді і тренеру. Дякуємо за підтримку та розуміння нашим уболівальникам – батькам.

Завдяки тренуванням, які проводить тренер ДЮСШ 16 Леся Андріївна Полухотова, наші юнаки, члени клубу «Скорпіон», беруть участь у змаганнях на першість міста, України. Команда гімназії посіла I місце у змаганнях Київського етапу чемпіонату України з баскетболу 3x3 серед навчальних закладів «Шкільна баскетбольна ліга України 3x3», Олександр Кравченко 11-Б, Антон Закренічний 10-А, Давид Лебанідзе 9-Г, Олег Стоянов 10-В. Всеукраїнський етап відбувався в Палаці спорту. Команда продемонструвала бійцівські якості в прагненні до перемоги. Незважаючи на травму Давида, на агресивне ставлення інших київських команд, наші юнаки ввійшли у вісімку кращих команд, а перемогла команда «Хімік» з Южного.

Бажаємо нашим учням зацікавитись баскетболом, бо ми маємо тренера, професіонала своєї справи, яка виховала з учня Андрія Вайналовича члена збірної України.

На районному етапі Олімпіади з фізичної культури Анна Козир та Олександр Кравченко посіли призові місця. У цьому році досить вдалим був дебют – виступ в районному етапі Всеукраїнської дитячо-юнацької військово-патріотичної гри «Сокіл» («Джура») – 4 м. На базі гімназії було проведено змагання з шахів «Кришталева тура», в якому брало участь 112 чоловік. Відвідали змагання з футболу «Юка» (парк «Позняки») та канатну дорогу.

Маємо надію, що наступний навчальний рік буде не менш насичений спортивними подіями й перемогами.

*Лілія Олександрівна Лубинь,
Марина Валеріївна Погомаренко,
вчителі фізичного виховання*



Різдвяна казка

Коли виникла ідея зимової подорожі до Карпат, вибір припав на маленьке містечко в Івано-Франківській області, яке перетворило нашу мандрівку на феєрію вражень у серці Гуцульщини. Ми – жителі мегаполісів – майже втратили віру в дива і забули, як святкували Різдво наші пращури.

На вокзалі у Ворохті нас зустріла справжнісінька сніжна віхола, з цього моменту і розпочалася наша дивовижна зимова пригода.

«Одразу ж після прибуття ми побігли кататися на санчатах. Враження незабутні. Наступного дня побували в музеї Кумлика. Його господиня багато розповідала про побут українців, їхні традиції та одяг. Також відвідали дядька Миколу, який живе на височенній горі. Він заспівав нам справжню гуцульську різдвяну колядку. Тут я вперше відчула дух справжнього Різдва. Уранці дорогою до церкви побачили колядників, які радісно сповіщали про народження Христа.

– Христос народився, Славимо Його! – лунало відусюди. Таке дійство я бачила вперше (після закінчення служби Божої колони колядників по дванадцять чоловіків у групі, як і апостолів, гучними голосами співають колядки. Підкидаючи братки або брязкаючи дзвониками, вони обходять церкву сім разів).

Згодом підкорили ще одну гору. Перед нами відкрилися дивовижні краєвиди. Коли дісталися вершини, були дійсно раді цьому!

Далі відвідали музей вишиванки, де нас зустріла Галинка Верховинка (самобутня поетеса, збирачка народного фольклору і карпатської старовини Галина Яцентюк). Вона розповіла багато цікавого про символічність української вишивки. Також побачили наречену та нареченого в традиційному одязі. Це було справді захоплююче.

Та от і настав час прощатися. Перед автобусом я озирнулася, подивилася на засніжені вершини й вирішила, що неодмінно приїду сюди ще! – ось так написала про подорож Катерина Кузьменко.



«Найбільше запам'ятався останній день. Якраз розпочалася хуртовина, але вона не завадила нам вдосталь накататися з гірки, хоча дуже складно керувати санчатами в таку погоду. Увечері була запальна та весела дискотека», – ділиться своїми враженнями Хобта Данило.

«Нам було дуже цікаво, весело і приємно проводити час. Ці враження залишаться з нами на все життя!» – розповіли Куцаєва Ліза та Бондаренко Настя.

А ще ми побували в будинку, де відпочивав та працював Іван Франко, в музеї побуту Гуцульщини, відвідали виставку художника-іконописця Миколи Рибенчука та через галявину казок піднялися на оглядовий майданчик, де перед нами відкрився чудовий краєвид. Усі очікували на Різдвяну вечерю, та святкові страви перевершили всі сподівання. Тут були і смачні голубці розміром із мізинець, і курочка, і смажена рибка, і салати, й узвар із калачами, й обов'язково смачнюща кутя та бануш – кукурудзяна каша, що вариться на сметані.

Усі ми просто закохалися в це містечко і сподіваємося, що наступної зими знову поїдемо до цютливної Верховини, щоб подивитися на засніжені Карпати, піднятися на вершину гори Пушкар, відчути потужну енергетику Чорного Черемоша. Запрошуємо і Вас відчути справжній дух Різдва!!!

*Олена Анатоліївна Третьяковська,
класний керівник 6-В класу*

Талановитими народжуються чи стають із часом?

Клас – це маленька сім'я, у якій і радощі, і невдачі – навіпіл. Це колектив шукачів, які прагнуть до всього нового, прогресивного. Це уроки й свята, олімпіади й конкурси, вечори й екскурсії, спортивні змагання та мандрівки.

Я не можу сказати, що подумала про свій клас, коли ми всі вперше зустрілися на урочистій лінійці 1 вересня 2015 року. Я була дуже схвильована через те, що стала класним керівником 5-А класу. Промайнув рік, і тепер навіть не уявляю себе без моїх шестикласників.

Психологи стверджують, що немає не талановитих дітей, потрібно тільки вчасно виявити й розвинути обдарування. Природний талант необхідно розвивати, удосконалювати. І тоді неодмінно дитина почуватиметься щасливою. Талантів у 6-А хоч відбавляй. Але відбавляти, звичайно, не потрібно. Це талановитий і творчий клас. Серед дітей є цікаві та обдаровані особистості.

Колібабчук Ірина – займається плаванням з 4,5 років. Зараз у неї на рахунок 35 золотих, 3 срібні, 3 бронзові медалі та 2 кубки. Цієї зими Ірина взяла участь у етапі Кубку світу 2017, що проходив в Угорщині. Зараз у неї вже перший дорослий розряд із підводного плавання в біластах. Юна спортсменка не збирається зупинятися на досягнутому. Вона постійно та наполегливо працює над собою. Мріє стати майстром спорту та виборювати нові нагороди.

Неймовірна фантазія, чудові дикторські та акторські здібності і здатність запам'ятовувати значний об'єм інформації та велика жага до сцени – все це про тендітну та талановиту Лізу Градову. Жоден конкурс чи свято не обходяться без її участі. І не тільки природний дар, а ще й наполеглива праця Лізи дають хороший результат: участь у телепрограмі в ролі телеведучої, виходила на дитячий подіум, знімалася в рекламних роликах.

У нашому класі вчиться Бородавко Катя – ерудована та дуже старанна, призер районних олімпіад із математики. А ще вона вже сім років займається лижним спортом та має різні нагороди. Двічі на рік із сім'єю Катя їздить до лижної школи, де потім проходять змагання. «Я катаюся на лижах не для того, щоб вигравати та займати перші місця, а тому, що мені це подобається та від цього я отримую насолоду!» – каже Катя. Ярош Марія – пише вірші, має чудовий голос. У ній неймовірно поєднуються багатство й неповторність внутрішнього світу. Із задоволенням пізнає світ науки, бере участь у різних конкурсах. Марія не уявляє свого життя без поезії, музики, творчості. А ще в 5 класі була Президентом класу і з гідністю впоралася зі своїми обов'язками. Костюк Нікіта, Зелений Матвій, Руденко Тимофій грають на гітарі. Федоренко Єва – на арфі, адже музика – це найвиразніша мова почуттів. Важко уявити існування людей без неї. Захоплюється музикою і Леоненко Єлизавета, котра грає на піаніно. Кожен її день розписаний по годинах: навчається в музичній школі, відвідує курси іноземних мов. А ще разом із родиною надає перевагу активному відпочинку. Має хобі – гірські лижі. Стрільчук Тимофій – професійно займається футболом з 7 років. Є гравцем вищої ліги Першості м. Києва під егідою Федерації футболу м. Києва. Гравець команд ФК «ДОБРО» – капітан, КДЮСШ «Чемпіон», зараз у складі ДЮСШ «Переможець». На сьогодні має 9 медалей. Визнаний кращим захисником турніру пам'яті О. Чорного 2016 року, кращий гравець турніру Дарницького району 2012 року. Учасник Міжнародного турніру PULAWY CUP, Польща, Міжнародного турніру YEVPATIRIA CUP. Павлюк Марія, Тепляков Григорій і Макуха Вероніка займаються образотворчим мистецтвом не перший рік. Беруть участь у різних конкурсах, малюють стінгазети, плакати. Фоміна Поліна вивчає сучасні танці. Активна, працелюбна, ініціативна.

Будь-якого виду творчості можна навчитися, якщо є по-справжньому сильне бажання!!!

*Людмила Володимирівна Черненко,
класний керівник 6-А класу*

Бути активним – КРУТО!

Срудень 2016 був особливим для 6-Б класу. За традицією 6-ті класи беруть участь у спортивних змаганнях «Веселі старті» на честь Дня народження гімназії. Шанувальникам спорту ця новина особливо сподобалася, і ми із запалом розпочали підготовку.

Обирати склад команди було дуже важко, але наш чудовий класний керівник Наталія Юрїївна Мітя з радістю допомогла нам. З емблемою в нас складнощів не виникло, адже в нашому класі достатньо творчо обдарованих людей, і один з них – Дмитро Шкляр, який її розробив. А назва команди «Страйк» символізувала нашу наполегливість та прагнення до перемоги. Влада Сирота написала девіз, який ми промовляли з гордістю. Однокласниці почали готувати плакати та вболівальницькі кричалки. Ми були в очікуванні неймовірного.

Ось і настав день змагань. Напруження зникло, адже були впевнені – ми впораємось! Спортивна зала майоріла плакатами та повітряними кульками.

Кожен бажав перемоги своєму класові та парельному. Звичайно, не обійшлося й без сюрпризів: декілька учнів із команди захворіли, тому в гру підключилася заміна. Незважаючи на дрібні поразки, наша команда пройшла всі естафети.

На нашу думку, естафета з повітряною кулькою, яку потрібно було штовхати тенісною ракеткою, була найважча. Куля весь час пролітала над учасниками або залітала до шеренги сусіднього класу. Удача переходила то до однієї команди, то до іншої. Гол шанувальників додавав упевненості та адреналіну. Ми посіли друге місце, але пишалися собою та власною маленькою перемогою. Клас був задоволений результатом.

Ми хочемо подякувати гімназії за такі чудові традиції. Батькам – за можливість реалізувати наші ідеї. Дякуємо Наталії Юрїївні за підтримку, віру в нас, ідеї та оптимізм.

*Іванна Савицька, Анна Переходко,
учениці 6-Б класу*



7-«Я» клас: працювати чи відпочивати – це вже не питання!



Чому 7-«Я» клас?

Тому що тепер 7-А клас не просто клас, а клас, у якому учні, їх батьки і класний керівник – це одна сім'я, де кожен є особистістю, що може самовиражатися – «Я».

Уже так склалося, що в 7-«Я» класі учням цікаво бути поруч не лише в навчальному процесі, а й під час канікул. Коли наближається час відпочинку, дилема «відпочивати чи працювати» вирішується дуже просто: робити і те, і інше! Адже саме в процесі титанічної роботи, яку робиш із захопленням та задоволенням та ще й у колі своїх найкращих друзів – мимоволі відпочиваєш!

Для того, щоб проілюструвати, як це відбувається під час канікул 7-А класу, розкажемо про те, як учні готуються до виступів у шкільних конкурсах та відвідують історичні пам'ятки та культурні центри України.

Зокрема, цього року черговий шкільний конкурс для учнів 7-х класів з предмету основ безпеки життєдіяльності поставив перед учнями завдання створити театральну постановку, щоб донести людям концепцію Здорового Способу Життя (ЗСЖ).

Учні 7-А класу звикли співпрацювати з професійними режисерами – Алісою та Кузею (як

вони їх називають між собою) і уже налаштувались після отриманого завдання, що знову будуть слухатися постановників щодо того, що кому доведеться робити та які ролі виконувати. Але цього разу режисери поставили завдання інакше: клас повинен був придумати самостійно спочатку головне, що потрібно донести глядачам, а тоді придумати сценарій театральної постановки.

Після довгого мозкового штурму було придумано наступний меседж: «Твоє життя – це твій вибір». Постановка показує світ, у якому у людей є погані звички, де вони неспортивні, їдять погану їжу, сидять у айфонах і комп'ютерах і при цьому людина, яка усе це пропагує, весь час підбурює їх продовжувати жити таким життям. Водночас є люди, які ведуть здоровий образ життя і на своєму прикладі показують, як це правильно робити. У них є команда, і саме це доводить, що лише зроблений вибір у бік здорового образу життя може змінити твоє життя. Постановку учні класу репетирували протягом усіх канікул, збирались щодня для співтворчості, і по 2-3 години на день відшліфовували свої театральні здібності, ораторське мистецтво, здатність донести до публіки свої емоції та власні висновки. Це титанічна праця, яка приносить неабияке задоволення, а ще більше – приносить задоволення результат співтворчості! Саме заради

цього збираються разом на репетиції Мирослав Криворучко, Богдан Миргород, Богдан Сурело, Соня Пилипенко, Саша Кирилова, Богдана Семинога, Вікторія Риковчеца, Михайло Пилипчук, Бачинський Тимофій, Єгор Мітюрьов, Лена Тихонова, Поліна Григоришина, Ворчак Григорій, Царенко Ілля, Завірюха Дмитро, Ганна Костиря, Марія Перебийніс, Євген Гребенщиков та інші учні, щоб показати антагонізм у суспільстві. Цього ж року у першому семестрі клас створив на сцені постановку на задану тему: «Моди дитинства». Було створено спеціальну 5-хвилинну феєрію на сцені із показом мод для маленьких дітей, історії виникнення дитячих іграшок та виступів учнів, що виявляли свої таланти – у співах, танцях, прочитанні репу та інших. Співпраця і співтворчість – це головна мотивація брати участь у таких



виступах. І про що ще, ми – батьки, можемо мріяти, коли, насправді, саме такі мотиватори рухають уже дітьми у 7-му класі! У той самий час мотиватор до спільного проведення часу рухає дітьми і тоді, коли їх організовують у спільні виїзди на екскурсії. Так, батьки разом із класним керівником Іриною Олександрівною Чорною під час весняних канікул організували подорож Полтавщиною.

Можна сказати, що той, хто не був у Полтаві, не знає України. Чарівний, таємничий та гостинний край, сповнений легендами місце, де переплітається реальне та загадкове. Це всесвітньо відома земля, оспівана в оповіданнях Гоголя та поемах Котляревського. Мало хто, не тільки в Україні, але й за її межами, не чув про Полтавську битву, про знамениті полтавські галушки, про «Вечори ну хуторі біля Диканьки», опішнянські гончарні вироби та про решетилівські вишивки.

Про все це і багато іншого учні 7-А класу дізнавались, куштували, дивилися та навчалися робити власноруч. Під час екскурсії по музею Гоголя зачарувала розповідь Олени Георгіївни Травкіної (класного керівника 7-Д класу), що також їздив на цю екскурсію, про твори Гоголя і про деякі цікаві моменти його життя. Які таємниці в собі містить садиба Гоголя. А ще дуже



сподобалось нашим сучасним учням розповідь про те, як у цих місцях знімали знамениту програму «Битва екстрасенсів» – і скільки міфів було розвінчано, правда, одна легенда так і залишилась містичною: обличчя Гоголя було помічено на одній із камер спостереження, тому й досі не відомо, чи це правда, чи ні, що дух Гоголя знаходиться ще в цих стінах. Діти запам'ятали це ще й тому, що телефон однієї з учениць після походу до садиби Гоголя зламався... за невідомих обставин...

Найбільше дітям запам'яталися Музей гончарства, музей великої Полтавської битви, багато церков та монастирів, а ще – відвідини музею весілля, які викликали найбільшу радість. Саме там ученицю 7-А класу Богдану Семиного та учня 7-Д класу Деміда Ковалю вбрали в традиційний весільний одяг і почали «женити» за східноукраїнськими традиціями весілля. Діти сміялись і раділи, не помічаючи, що мимоволі «завантажувалися файли» у їх світлі голівоньки з інформацією про історію України, культуру, традиції. Запам'ятали діти й зріст Петра Першого (2,04 м), оскільки побачили його постать у повний зріст та дізнались, що саме по ній раніше простий люд міряв власний зріст.

Коли спитаєш дитину: а чого хочеться найбільше тобі в 7-му класі? Відповідь буде завжди банальною: «Нічого не хочеться» або «Пограти на комп'ютері», або «Щоб мене ніхто не чіпав». У той самий час, ми, батьки, аплодуємо креативності класного керівника нашого 7-«Я» класу – Ірині Олександрівни Чорній, а також працівникам позашкільної діяльності гімназії та класним керівникам паралельних класів, які пропагують ті ж самі ідеї співтворчості, що створюють усі необхідні умови для наших дітей, де вони, згідно з останніми трендів розвитку людства, – можуть одночасно жити, працювати і відпочивати в колі своїх найулюбленіших друзів!

Тепер ми 7-«Я» і це наше нове ім'я.

Батьки учнів 7-«Я» класу

*В*важають, що клас стає дружною родиною, коли він уміє не тільки добре навчатися, але й залюбки відпочиває разом. Це про нас! Мандрувати разом стає вже доброю традицією. Першого вересня другий рік поспіль ми вирушаємо у цікавий куточок Києва (цього навчального року відвідали Пирогово). Як ми скупили один за одним після літніх канікул! Як приємно було зустрітися й побачити один одного, розповісти про відпочинок і порадіти ще теплому та безтурботному осінньому дню! А попереду в нас було багато захоплюючих мандрівок, виступів, відвідування кіно та театрів, це не кажучи вже про навчання! Адже цього року додалися хімія та фізика! Отже, наш навчальний рік у сьомому класі не був сумним та нудним. Але треба знати 7-Б. Ми завжди знайдемо час для мандрівок та для творчості, а коли йдеться про спортивні змагання, зберемо сили та насагу! У Козацьких розвагах наша команда здобула перше місце! Адже в нашому класі аж 22 козаки!

А скільки чудових міст в Україні! Це добрий стимул для того, щоб не сумувати під час канікул чи вихідних. Ми вже подорожували до Львова та Вінниці, а в сьомому класі відвідали Луцьк та Рівне, Тернопіль та Клевань, а весняні канікули провели у зелених святкових Карпатах. Залюбки брали участь в квестах та батлах, куштували сир на справжній сироварні та спостерігали за оленями на фермі, дихали корисним повітрям у соляних шахтах, їздили до водоспаду – тобто робили роблять зазвичай допитливі туристи.

7-Б!о!



У Луцьку ми відвідали замок Любарта з унікальним музеєм дзвонів та музеєм книги. Луцьк пам'ятає часи, коли він був столицею князівства, і князь Любарт розпочав будівництво цегляного великого замку. Цікаво було зустрітися зі свідком стародавніх подій. Кажуть, що один клас – це одна родина. І чим більша ця родина та чим різноманітніші особистості її складають – тим вона міцніша та дружна! Наша родина складається із дуже різних особистостей. А об'єднує нас те, що ми і дня не можемо прожити без жартів та доброї усмішки.

Цього року сьомі класи брали участь у конкурсі «Модне дитинство», який був присвячений 22-річчю від Дня народження гімназії, а в День здоров'я, що відзначається у квітні, рекламували здоровий спосіб життя. Ось де знадобилось наше вміння жартувати! У конкурсі «Модне дитинство» кожен із сьомих класів показував, як ростуть діти і як разом із ними змінюються їх уподобання. Ми намагалися показати, як грають діти молодшого шкільного віку, як еволюціонували ігри на прикладі сучасних іграшок та колишніх розваг батьків. А запальні танці наших покемонів ми пригадуватимемо ще довго!

Нашу родину складають спортсмени та танцюристи, знавці іноземних мов та актори, дослідники та винахідники, але головне – ми навчаємося бути добрими й чесними людьми.

І знаєте що? Ми не хизуємося! Адже ми ще й доволі скромні й не маємо звички підкреслювати свої чесноти (адже вони й так помітні всім, хто завітає до нас чи бодай раз нас побачить)!

Учні 7-Б класу



Юні Інспектори ДОРОЖНЬОГО РУХУ

Ми живемо у вік технологій і гаджетів, нас оточують машини. Але, на жаль, підлітки нашого віку не завжди знають, як поводити себе на дорозі. Трапляється величезна кількість аварій, часто смертельних і часто – за участі підлітків. Над цим варто задуматись.

4 травня 7 команд Дарницького району зібрались, аби перевірити наші знання щодо поведінки на дорозі. Усього було шість конкурсів: регулювальник, велоестафета, медицина, знання основних дорожніх правил та знаків, захист плакату та творчий виступ.

Знати основні дорожні знаки, здавалося б, потрібно лише водіям. Та це не так – існує безліч знаків і для пішоходів, якими через незнання нехтують і через це ми маємо таку бентежну ситуацію на дорогах. Ми цей конкурс пройшли вдало, хоч і не ідеально – врешті-решт, ми ще вчимося, але й цей результат задовільний, щоб не потрапити в ДТП. Школа, у якій все це відбувалось, мала спеціальний майданчик для конкурсу «регулювальник» – один із нас брав жезл і показував рухи, а ми мали їм слідувати. Траплялися помилки, але це не страшно, адже ми вчимося. Поліцейський указав на наші помилки і попередив, що правилами регулювальника так само не можна нехтувати. Далі був конкурс, пов'язаний з медициною. Ви запитуєте: «Навіщо вона пішоходу»? Але на дорозі може статись усе, і треба бути підготовленим. Там ми справились досить непогано. На велоестафеті було досить важко пройти перешкоди, але велосипедист має бути вправним. На захисті плакату ми розповідали про знаки й важливість обережності на дорозі, а дівчата станцювали чудовий танець. Ось думки наших однокласників:

– Це було неймовірно, я в захваті від ідеї та конкурсу в цілому. Чи не вперше ми працювали всі разом, бажали перемогти. Було чимало інших команд, всі ми мали іскорку перемоги та суперництва в очах. Ми йшли до останнього і не дозволяли собі здаватись! Мені найцікавішим завданням було долаття перешкод на велосипедах. Загалом, в мене лишилися найкращі спогади про цей конкурс, – каже Савостенко Олена, учасниця нашої команди.

– Мені сподобалось! Потрібно було створити хореографічну композицію, і, на мою думку, я прекрасно все зробила. Своїм творчим виступом ми завершили конкурс, – каже Ісаєва Олександра, учасниця.

– Я брав участь у велоестафеті, треба було проїхати між конусів. Я не думав, що зможу, але все вийшло! – згадує учасник команди Брусенцев Артем.

На нашу думку, такі заходи дуже важливі для підлітків, адже ми переходимо дорогу кожен день, а аварія може статись будь-коли.

Будьте уважними на дорогах!

*Іванна Бурдун,
учениця 7-Г класу*





Інтерв'ю зі спортсменом гімназії №315

Добрий день!

Давайте знайомитися. Я – Марія Кондратенко, учениця 8-А класу. Мені дуже подобається вивчати рідну мову, а також українську та зарубіжну літератури. Декому це здається дивним, але я люблю писати твори, отож, цілком імовірно, у майбутньому стану журналістом. А «спробу пера» мені допоможе зробити наш шкільний журнал, для якого я підготувала інтерв'ю зі своїм однокласником, Сергієм Козирем. Він професійно займається підводним плаванням і є олімпійською надією України. Отож, до вашої уваги...



Кожен рік Україна дивує світ успіхами своїх спортсменів на щорічних чемпіонатах та змаганнях різного рівня. Саме таких лідерів і рекордсменів великого спорту виховує гімназія №315. Одним із майбутніх олімпійців є Сергій Козир, який займається плаванням протягом багатьох років. Він відповів на запитання, що цікавили багатьох моїх однокласників:



- **Сергію, чому ти обрав саме цей вид спорту?**
- Плавання підтримує все тіло в тонусі і дає заряд енергії всьому організму, тим паче, я любив плавати ще з раннього дитинства.
- **Чи дотримуєшся ти спеціальної дієти?**
- Авжеж, я обов'язково кожного ранку п'ю 0.5 л води перед вживанням їжі. Також їм багато білків для м'язової маси. І, звісно, овочі та фрукти у великій кількості.
- **Скільки осіб у твоїй групі, чи відчуваєш ти конкуренцію?**
- У моїй групі 30 спортсменів. Через це я відчуваю надзвичайну конкуренцію, бо тренер визначає найкращого, який їде на змагання.
- **У яких країнах тобі доводилося бути на змаганнях?**
- В Угорщині, Туреччині, Польщі, Німеччині та Єгипті.
- **Більше змагань відбувається в межах України?**
- Так, найгостинніше нас зустрічають у містах України.
- **Скільки маєш нагород?**
- Коли дивився останнього разу, було 48 медалей та 16 кубків.
- **У чому полягає підготовка до змагань?**

– Кожного дня маю прокидатися о шостій ранку та бігати кроси. Також наполегливі тренування в басейні.

– **Який у тебе графік? Скільки маєш тренувань на тиждень, багато часу витрачаєш на них?**

– Кожного дня, крім неділі, в середньому по три години на день.

– **Що для тебе є важливою складовою успіху в будь-якому спорті?**

– Для будь-якого виду спорту найважливішою складовою є наполегливість та цілеспрямованість, а не талант.

– **Чи плануєш продовжувати займатись плаванням і чи хочеш піти навчатися у вищий навчальний заклад, пов'язаний зі спортом, після закінчення школи?**

– Збираюсь продовжувати свою спортивну кар'єру. Можливо, у майбутньому плавання буде моїм хобі. А зараз раджу всім подружитися зі спортом та з задоволенням відвідувати заняття з плавання у шкільному басейні!

– **Дякую! Бажаємо нових перемог!**

*Марія Кондратенко,
учениця 8-А класу
Фото: Мар'яна Євсєвської*



Мама, Папа, Я – спортивная семья!

Нет лучше повода отвлечь ребенка от гаджетов и виртуального мира – как заманить его на спортивное мероприятие под предлогом – защитить честь класса! Это про нас!

«Мама, Папа, Я – спортивная семья!» Во многом это челендж и единственное, что я могу вам обещать – что вы выйдете из него другим человеком.

Есть родители, которые стараются отстраниться от всякой общественной нагрузки и ни при каких обстоятельствах никуда не ввязываться – а зря, ведь именно в эти моменты Ваше чадо может увидеть, насколько глубоко Вы погружаетесь в интересы его класса и его самого. Это он сразу Вам может сказать, что, мол, зачем, без моего согласия и вообще... может не надо... НАДО!

Как жаль, что школа не учит быть счастливым. И все то, что дети знают – это то, чего они знать не хотят... И вот он – спасательный круг – совместное время проведение на территории школы – в удовольствие! Мы здорово повеселились и считаем – Миссия выполнена!

Когда-то в моей школе, когда видеомаягнитофон был чем-то нереальным и был только у избранных, моя подруга и одноклассница познакомила меня с Джорджем Майклом и Jamiroquai – какое это было счастье! Такие моменты врезаются в жизнь навсегда! И дайте себе возможность оставить предрассудки, выдуманные причины и освободить место для свежих, абсолютно новых, неизведанных, продвинутых приключений!

Детям всего лишь нужно дать толчок поверить в то, что они сильные, мудрые, с невероятным чувством юмора, что они любят пробовать жизнь на вкус и с легкостью преодолевают любые препятствия!!! Так дайте им эту возможность: пусть ошибаются, и даже проигрывают (все, что нас не убивает – только делает нас сильнее!), пусть учатся принимать решение, будут собой, умеют быть гибкими, но не прогибаются и не сдаются. Пусть благополучно пройдут все этапы взросления: научатся стоять за себя, умеют парировать, иногда быть настойчивыми и любить себя. Пусть будут настоящие друзья, которые рядом всегда и радуются твоим успехам. И пусть быстро разоблачат не настоящих, не нужных тебе людей.

Проводите время вместе чаще – какой бы ценой это ни было!

Кому как не родителям важно, чтобы ребенок гордился – какая у него дружная, активная и спортивная семья! На фотографиях выглядит все очень обычно, но только находясь в школьном спортивном зале ты понимаешь, что никто кроме тебя не пишет историю твоих детей! Сегодня не большая победа, но завтра и только вместе мы сможем достичь наших целей и мечты с такой командой! И очень важна позиция Наставника – учителя, друга и защитника в сложных школьных ситуациях, который должен научить азам жизни в большом мире, помочь выбрать жизненный путь! Bravo, Татьяна Васильевна Терещенко – Вы успешно с этим справляетесь!

*Алена Сахарук,
мама ученика 8-В класса*

Незабутній вояж Європою

Осінь... Пора нових подорожей та відкриттів... Теплі барви осені спонукали наш дружній клас знову відчути присмак нових вражень. І ми на вокзалі, знайомі вже поїзди та перони вітають нас, ми вирушаємо до неймовірної країни Чехії.

Уже наступного дня нас зустріла Прага. Коли дивишся на витончені старовинні будівлі, можна зрозуміти справжню красу, яку тільки бачило людство. Тут живе багато архітекторів, художників, музикантів, поетів, які створюють творчу атмосферу та вдихають енергію в кожен куточок міста. Не можна уявити Прагу без собору Святого Віта, який збудований у готичному стилі, який прикрашений вишуканими візерунками та скульптурами. Ми були в багатьох місцях: Староместська площа, Вацлавська площа, Порохова вежа, Муніципальний дім, але найбільш за все нас вразив Карлів міст. Він прикрашений різноманітними античними скульптурами, але не це зачарувало нас, на кожному кроці там грає музика, яка згодом перетворювалась на великий музичний гомін... Неподалік від столиці знаходиться замок Глубока над Влтавою. Він є заміською резиденцією роду Шварценберг, реконструйований у вигляді копії Віндзорського замка в Англії та залишається останнім представником цього стилю в Чехії. Наступною зупинкою для нас виявився Чеський Крумлов. Це місто епохи Відродження: місто, яке зберігає багато таємниць та романтичних історій, місто, яке дозволяє побачити життя з іншої сторони... Саме тут, на мою думку, віє загадковістю колориту Чехії.

Подорожуючи, ми також відвідали культурну столицю Німеччини – Дрезден. Побували в історичному районі Альтштадт, який розташований на лівому березі Ельби. На землі столиці Саксонії не було ніяких давніх пам'яток культури, але протягом століття з'явилося багато нових пам'яток архітектурного мистецтва.

Ми були у Цвингері – це дивовижний витвір, який збудований у стилі бароко та рококо. Палацово-парковий комплекс із частин: Фізико-математичний салон, Музей Порцеляни та Дрезденська картинна галерея. У ній зібрано більшість відомих картин Жан Етьєна Лiotара, Рембрандта, але найдивовижнішою картиною, заради якої люди з'їжджаються з усієї планети, є картина Рафаеля – «Мадонна з дитиною» (або «Сікстинська мадонна»). Вона знаходиться у Дрезденській картинній галереї з 1754 року. Її висота сягає 2 метрів 65 сантиметрів, а ширина 1 метра 96 сантиметрів.

Останньою країною нашої подорожі була Польща. Ми завітали до міста Вроцлав. Вроцлав – це один з найвеличніших та найгарніших міст Польщі. Це місто дивує мандрівників теплом та домашньою атмосферою. Іноді навіть не помічаєш, що ти знаходишся в невідомій для тебе країні. На кожній вулиці, у кожному закутку, під кожним ліхтарем тут живуть гноми. Жителі міста вірять, що вони охороняють місто від злих тролів. Звісно, це казки, але саме вони стали справжнім талісманом міста, бо кожен гном має свою історію. Вроцлав часто називають містом гномів та мостів, знаходиться на 12 островах ріки Орда, тому мостів він має багато. Постійно здається, що Вроцлав стоїть на хвилях.

Ось ми доїхали до історичної столиці Польщі – Кракова. На однойменному пагорбі, що на лівому березі річки Вісли, знаходиться замковий комплекс Вавель.

Нічний Краків... Вогні освітлених вулиць віддзеркалюються у воді... Останній вечір ми прощаємось з Польщею. Переїхали кордон і зрозуміли, що в Україні не гірше, ніж у сусідів. Як звучить українське прислів'я: «У гостях добре, але вдома краще...».

*Ксенія Бутенко,
учениця 8-В класу*

8-Г – шлях до перемоги

Чкава річ – фортуна. Та чи тільки вона приводить до успіху? 2016-2017 навчальний рік можна назвати знаковим для нашого 8-Г. Звичайні діти, які не посідали провідні місця в минулих роках, отримали перемогу одразу в двох конкурсах: KBK та «Тато, мама, я – спортивна сім'я». Перше місце не було для нас самоціллю, але як приємно відчувати себе найсильнішим серед сильних!

Так вийшло з підготовкою до KBK. Не буде секретом, що написання канви сценарію ми довірили професіоналу. Адже конкурс підпорядкований певним вимогам, яких треба дотримуватись, і на що звертає увагу журі при оцінюванні.

Для кожного була підібрана своя роль протягом гри, вдало обіграні «фішки» нашого колективу: брати – близнюки, незвичні прізвища, акторські таланти дітей та багато іншого. Учасники отримали велике задоволення від репетицій.

Діти навчилися переживати один за одного, вчасно, непомітно для всіх, підтримувати партнера, страхувати один одного від невдач і знаходити з усіма спільну мову. Хочеться вірити, що саме ці набуті навички стануть у нагоді у їхньому подальшому дорослому житті.

Найбільш відповідальним, на нашу думку, виявився конкурс «Розминка», тому що тут треба імпровізувати. Відповіді повинні бути швидкі, смішні й коректні. Адже влучний, дотепний жарт, який не ображає оточуючих і витримує певний баланс між смішним і доречним – це свідчення вихованої людини. Приємно, що саме цей конкурс журі одноголосно оцінило найвищим балом.

Гучні овації із залу додавали артистам упевненості. Дуже відчувалась емоційна підтримка класного керівника, Наталії Володимирівни, усіх однокласників – вболівальників та батьків. Оголошення результатів було досить хвилюючим, оскільки підсилювало напругу високий рівень виступу інших команд. Проте журі віддало перевагу саме нам.

Піднесений настрій супроводжував нас ще кілька днів. Це згуртувало наш клас. Дуже приємно чесно перемагати. Перехідний символ KBK, плюшевий Ківін, зараз у нашому кабінеті нагадує про хвилюючу подію й чекає на своїх наступних переможців.

Готуючись до іншого, спортивного конкурсу, ми вже не сподівались на провідне місце. Конкурс «Тато, мама, я – спортивна сім'я», крім спортивної підготовки, виявився теж розрахованим на кмітливості. Продумане привітання, де можна було б продемонструвати наявні спортивні таланти та вміння наших дітей, вміла комбінація сили та пластики вдало поєднувались із підбіраною музикою, а решта – імпровізація. Хвилювання зростало під час остаточного підрахунку балів, і нарешті, отриманий у попередньому конкурсі високий результат ми закріпили перемогою.

Команда під гаслом: «Наша Панда – супер банда» виправдала свою назву. Конкурс продемонстрував, які в нас зібрані, спритні, спортивні діти, молоді, завзяті батьки та небайдужі вболівальники. Підготовка, тренування, втома та нерви – ніщо порівняно з безліччю позитивних емоцій та чудових вражень відразу після конкурсу.

Ми разом вже 4 роки. Ми всі різні за характером та темпераментом, життєвими принципами та поглядами. Однак дивно, що є риса, яка нас об'єднує як колектив, робить єдиним цілим – це вміння концентруватись у складних обставинах і виходити з них переможцями.

Бажаємо радіти життю у всіх його проявах та цінувати кожну хвилину спілкування. І нехай фортуна не лише посміхається, а підкорюється вам як найсильнішим!

*Ірина Кушнірова
мама учениці 8-Г класу*



Екскурсія на Хутір Савки

У нашій гімназії протягом багатьох років працюють чудові вчителі, досвідчені, з високими категоріями і званнями. Але дітям іноді необхідно спілкуватися з молоддю, яка має з учнями спільні смаки, говорить з ними однією мовою. Саме таким молодим наставником стала для учнів 9-А Кончакова Катерина, студентка Київського національного педагогічного університету ім. М. Драгоманова, що другий рік поспіль проходила педагогічну практику в нашій гімназії. Вона не тільки викладала в класі українську мову і літературу, а й виконувала обов'язки класного керівника. Катерина підготувала для учнів цікаві виховні години, розповідала про нові молодіжні течії та тенденції, допомагала в підготовці до загальношкільних заходів. Наприкінці цього річного практики вона організувала навчальну екскурсію на Хутір Савки, за підсумками якої учні написали твір про свої враження від поїздки, звичаї і традиції українського народу. Отже, слово Катерині й учням 9-А.

«Машиною часу називають музей традиційної культури «Хутір Савки» у селі Нові Петрівці. Це оригінальний музей етнічної культури, який принципово відрізняється від усіх класичних музеїв. У ньому немає звичних зашкленених вітрин та екскурсоводів з указками. «Пан Савка привітався з нами, і по його обличчю було видно, що він радий нас бачити», – пише Карлова Маргарита. А Микола Корабльов, згадуючи початок екскурсії, додає: «Починаючи свою розповідь, пан Савка помітив одну несправедливість: в однієї дівчини не було серечка».

Тож він, використовуючи пелюстки мальви, все владнав. Вийшло дуже красиво». На території надзвичайно сподобалася учням композиція «Галля на виданні», яка зустрічала гостей із хлібом, а для небажаних сватів припасла величнього гарбуза. «Це гарно вбрана фігура, яка нагадує дівчину. На голові в неї вінок з калини», – описує Шеляг Анастасія найкolorитнішу ляльку. «Нас дуже вразив одяг того часу», – пише Число Аліна. Тімофєєва Олександра добре запам'ятала, що «чоловік одружувався у спеціально шитих весільних штанах і сорочці, а жінка мала для весілля спеціальні чоботи». Учні були у захваті від можливості потримати в руках справжнє українське взуття та одяг тих часів. «Екскурсія мені дуже сподобалася, і я б порекомендував її кожному!» – Приходько Денис озвучив те, про що думав, мабуть, кожен із нас.

Сподіваюсь, що такі творчі молоді люди як Катерина після закінчення навчання прийдуть працювати до школи і ще багато нового й цікавого принесуть дітям. До зустрічі в новому навчальному році.

*Олена Пархоменко,
класний керівник 9-А класу,
Катерина Кончакова,
студентка КНУ
і.м. М. Драгоманова
та учні 9-А*



ЖИТТЯ VS віртуальна реальність



Як давно ви скасовували зустрічі з рідними або друзями, начебто від нестачі вільного часу, а тепер порівняйте свою відповідь з тим, коли востаннє ви прожили цілий день без Інтернету, штучних посмішок та поцілунків. Як правило, підлітки всього світу витрачають приблизно 20% свого денного часу саме на віртуальну реальність. «Всесвітня (Глобальна) мережа Інтернет» – саме так офіційно називають цю безодню, в яку потрапляє весь наш час, можливості ще раз побачити більше докола себе або ж просто посміхнутися незнайомцеві на вулиці. Усі ми знаходимо в Інтернеті певний притулок, адже саме тут можна бути начебто собою, не бігти від жорстокості навколишнього світу, не закриватися в собі, але часто в гонитві за схованкою ми втрачаємо себе. Навіщо бути собою, якщо так ти зустрічаєшся тільки з глузуванням або непорозумінням у свій бік? Легше обрати будь-який Інтернет-образ, стати частиною одного цілого, а не бути цим цілим... Так люди часто, рішуче йдучи назустріч власній індивідуальності, стають сірою масою, самі того не знаючи.

Віртуальна реальність заповнює наш світ, людство виробило деякий рефлекс: ми просинаємося й засинаємо з думками про те, що допоки наш гаджет не в наших руках – ми втрачаємо «ключ» до світу. Скажімо, як часто ви буваєте на прогулянці містом? І як часто заходите до віртуального містечка в іграх? Де ви будете власну кар'єру? А тепер давайте згадаємо, для чого Інтернет був створений: спочатку це був спосіб передачі воєнних даних, а згодом набув сучасного призначення – давати знання, розширювати кругозір, поєднувати на відстані – але ніяк не забирати можливість бачити більше. Отже, віртуальна реальність – це перш за все можливості, які були надані нам для власного ж вдосконалення, а ніяк не для втрати особистості.

Посміхніться, подивіться навкруги, ви ланка суспільства і саме на вас і вашій неповторності тримається світ. Ми – плід фантазій та думок сотень філософів, геніїв культури, діячів науки, ми – сходинка еволюції, так чи маємо ми право йти назад?...

*Олександра Вязовська,
учениця 9-Б класу*

P.S.

Я залишу для вас тест, пройшовши який, ви зможете зрозуміти, залежні від Інтернету ви чи ні.

Відповідайте за цією шкалою:

- 5** – завжди;
- 4** – досить часто;
- 3** – іноді;
- 2** – часом буває;
- 1** – дуже рідко;
- 0** – мене це не стосується.

1. Як часто Ви довше залишаєтеся on-line, ніж мали намір?

2. Як часто скаржаться ваші друзі та близькі на те, що за комп'ютером ви проводите занадто багато часу?

3. Чи трапляється, що ваша робота або навчання страждає через занадто великий обсяг часу, який ви проводите on-line?

4. Наскільки часто страждає продуктивність вашої роботи через заглибленість в комп'ютер?

5. Як часто ви прагнете позбутися тривожних думок про власне життя, замінюючи їх заспокійливими думками про мережу?

6. Передчуваєте ви свій черговий сеанс on-line?

7. Чи трапляється вам відчувати, що без Інтернету життя було б нудне, порожнє та безрадісне?

8. Як часто ви відмовляєте собі у відпочинку через нічні «входження»?

9. Чи трапляється вам, перебуваючи on-line, говорити собі: «Ну ще одну хвилиночку...»?

10. Наскільки часто Інтернет для вас краще реального спілкування з людьми?

11. Наскільки часто у вас відбувається погіршення настрою, пригніченість або дратівливість, коли ви перебуваєте поза мережею, які зникають, варто вам тільки підключитися?

12. Бували або чи бувають у вас безуспішні спроби скоротити час, який ви перебуваєте в мережі?

Відповівши на всі питання тесту на інтернет-залежність, складіть отримані бали (вони ж номери варіантів відповідей) в загальну суму. Чим підсумкова цифра більше, тим ваша залежність від Інтернету сильніша й серйозніші проблеми, які пов'язані з використанням комп'ютера і дозволяям у мережі.

ТАЛАНОВИТІ та творчі



*М*ак, саме таку назву має 9-В! Це – незвичайний клас. Учні відчувають себе однією сім'єю, разом долають труднощі і святкують перемоги. Кожен з учнів створює і доповнює колектив, адже кожен має свої захоплення, всі вони різні й цікаві. Майже усі шкільні виховні заходи, навіть районного і міського рівня, не обійшлися без участі 9-В. Кожного року учні стають більш зацікавленими у вивченні української мови, літератури, математики, зарубіжної літератури, іноземних мов, тому вони намагаються проявити себе в різноманітних конкурсах, інтелектуальних іграх, брейн-рингах. Це дає їм змогу перевірити свої знання, уміння логічно мислити, працювати самостійно, а також відчути азарт змагання і радість успіху.

Протягом дев'яти років навчання в гімназії 9-В розкриває свої здібності, ерудицію та кмітливість завдяки конкурсам загальноукраїнського масштабу. Лише за 2016-2017 навчальний рік 27 учнів класу отримали дипломи та сертифікати за участь у всеукраїнських та міжнародних іграх з різних навчальних предметів. Пишаємося своїми переможцями: О. Коломієць – абсолютний переможець на міжнародному рівні природознавчої гри «Геліантус», II місце у грі з німецької мови «Олімпус», має дипломи та сертифікати міжнародної гри зі світової літератури Sunflower та природничого інтерактивного конкурсу «Колосок», І. Клеміхіна стала призером та отримала Золотий Сертифікат міжнародного конкурсу «Колосок осінній-2016», має диплом I ступеня регіонального рівня у грі Sunflower. Хочеться відмітити і тих учнів, які показали свій інтелектуальний рівень з біології, фізики, хімії, української мови, географії, математики: М. Ботвинник, А. Ботвинник, Т. Прилипко, М. Тихонова, А. Чернуха, А. Шевякова, М. Гайдамаха,

Д. Мельник, А. Риковцев, Аль Масрі Сюзан, Д. Халюков, П. Чіпак, Б. Іщенко, О. Бігдан. Дипломами за участь у конкурсі з німецької мови «Олімпус» було нагороджено О. Сакун, С. Степовенко, Т. Прилипко, Б. Іщенко, А. Чернуху. Відбулися також й олімпіади, переможцями яких виявилися теж учні нашого класу: М. Ботвинник – II місце в районній олімпіаді з хімії. Міша є активним учасником захисту робіт МАН з хімії, М. Тихонова – III місце в районній олімпіаді з української мови та літератури, О. Шелестюк – II місце в районній олімпіаді та III місце в міській олімпіаді з біології, III місце в районній олімпіаді та III місце в міській олімпіаді з англійської мови, А. Чернуха – I місце в районній олімпіаді та III місце в міській олімпіаді з трудового навчання. Не обминув учнів нашого класу й конкурс на краще читання творів Вільяма Шекспіра. А. Дударенко та О. Шелестюк декламували сонети поета українською та англійською мовою. Представник Асоційованої школи ЮНЕСКО нагородила наших дівчат дипломом за активну участь у проєкті «Вінок Вільяму Шекспіру» до Міжнародного дня театру.

Ось такі вони, учні 9-В: небайдужі, допитливі, кмітливі, які прагнуть дізнатися чогось нового, перевірити свої знання. Це колектив, де кожен вірить в свої сили і з гордістю може сказати: «Я це можу, це в моїх силах».

Молодці! Так тримати! Гімназія з нетерпінням чекає від вас нових перемог!

*Лариса Іванівна Халюкова,
класний керівник 9-В класу*

Подорож до Непалу



Чи доводилося Вам бувати в Непалі? Цього року наша гімназія здійснила віртуальну подорож до цієї держави. Ця країна поєднує сукупність релігійних культур, традицій, країна з неймовірними краєвидами Євересту.

Непал – маловідома держава, і досить складно за 10 хвилин показати всі родзинки та особливості цієї країни. На День народження гімназії Непал презентував 9-В клас. Вони закохали в Непал усіх глядачів. На щорічний фестиваль-конкурс «Діалог держав заради партнерства в освіті» ми вирішили познайомити дарничан з цією державою. Яскравості виступу додала Брусиловська Ірина Вікторівна – і режисер, і сценарист, і костюмер, і хореограф. Під час підготовки до конкурсу були залучені учні 10-х класів, виготовлені яскраві декорації, костюми.

Команда гімназії вразила журі на районному конкурсі та посіла II місце в міському етапі конкурсу. Подорожуйте з нами із задоволенням!

*Ольга Бурканова,
заступник директора з
виховної роботи*



Наука – це спорт, гімнастика для розуму



Гультай Богдан



Лазарева Марія

«Наука – це спорт, гімнастика для розуму» – слова великого вченого А. Ейнштейна, які розкривають значення науки в житті людини. Школа дає знання, але не для всіх учнів їх достатньо, тому вже зі шкільної парти вони пробують себе на науковій ниві, пишуть роботи МАН, відвідують олімпіади й різні конкурси. Знайомтеся – науковці з 10-А класу.

Чи потрібна наука філософія в сучасному світі новітніх технологій? Запитайте про це в Гультай Богдана. Він два роки працює над темами робіт МАН у секції з філософії, посідає призові місця. Цьогорічна робота «Цінність історії для української державності та суспільства: філософський аналіз» посіла I місце у м. Києві. Богдан став учасником Всеукраїнського конкурсу робіт МАН. Робота присвячена аналізу процесу державотворення на українських землях, осмисленню прорахунків і невдач, здобутків й успіхів на цьому шляху. Чотири дні на канікулах, коли всі відпочивали, Богдан працював: писав контрольну, захищав, дискутував. Для нього дуже важливі пошук, намагання зрозуміти й донести до людини прописні істини буття, серед них найважливіші патріотизм, любов до Батьківщини, прагнення її процвітання. Тому вивчення філософії у 21 столітті, на думку учня, має неабияке значення для розвитку як особистості, так і нації в цілому. Недарма в країнах Європи, насамперед, опановують філософську науку. Вона є базисом для формування справжньої свободи людини. Богдан ще не знає, чи пов'яже свою майбутню професію з філософією, але переконаний, що заняття нею в школі – гарний досвід і гімнастика для розуму.

А ви коли-небудь задумувалися над проблемами екології в Україні? Чи знаєте, що Україна належить до країн з найбільш високими обсягами утворення та накопичення відходів – 700-720 млн тонн щорічно, сміттєзвалища займають більше 160 тисяч га? А яка ситуація в місті Києві? На ці питання відповіла Лазарева Марія, яка працювала цього року над темою «Поводження з твердими побутовими відходами в місті Києві» і посіла I місце у Міському конкурсі захисту робіт МАН з географії. Маша – всебічно розвинена особистість, яка весь час перебуває у творчому пошуку, а навчання для неї – формула життєвого успіху. Підтвердженням цього є участь у різних олімпіадах і конкурсах.

Маша здобувала перемоги в районних, міських олімпіадах з правознавства (I місце в районі, II – в місті 2016-2017 рр.), французької мови (2015-2016 рр.), до 9 класу щорічно приносила гімназії перемогу на літературному конкурсі ім. Т. Г. Шевченка, конкурсі знавців рідної мови ім. Петра Ячика. А також отримала Міжнародні сертифікати: з англійської мови «IELTS» та з французької мови – «DELTA». Але не тільки навчанням і наукою живе ця багатогранна дівчина. Вона захоплюється музикою (грає на фортепіано) й танцями. Танець для Маші – це світ, де вона розкриває себе, свою доброту і любов, якими наділене її серце й душа.

Ви вважаєте, щоб бути успішним, потрібно займатися економікою чи юриспруденцією? А от Магдисюк Михайло понад усе захоплюється біологією й переконаний, що саме в цій галузі сьогодні – найгарячіші дослідження. Щоб розширити свої знання, Михайло відвідує Київський палац дітей та юнацтва. За його словами: «КПДЮ – це справжня база для спраглих до знань учнів», де можна займатися цікавою практичною наукою в лабораторіях. Його тема присвячена культивуванню рослин у стерильних умовах «in vitro», генетична трансформація рослин. Михайло посів III місце у Всеукраїнському конкурсі «Intel Еко Україна 2017», II місце у Біологічному турнірі 2016. Тож не дивно, що він призер Міського етапу робіт МАН з біології у 2016 і 2017 роках – (II місце) й олімпіади з біології (II місце в районі та місті), брав участь у відбірковому тестуванні на Всеукраїнську олімпіаду з біології і зарахований до резерву команди від м. Києва. Для Михайла «наука – це річ не менш поетична за будь-який вид мистецтва».

Не бійтеся займатися наукою, знайомтеся з нею ближче і ви не будете розчаровані.

*Лариса Миколаївна Дрмолай,
класний керівник 10-А класу*

Незабутні враження від конкурсу «Джура»

Статтю про участь у районному конкурсі «Джура» я хотів би написати не просто як текст. От знаєте, зазвичай про події такого плану пишуть пафосно, хибно-урочисто, у вигляді загального звіту: «Це зробили, це виконали, таке-то місце здобули». Я хотів би цю статтю написати трохи живіше, передавши свої власні переживання з того приводу.

Отож, з 5 по 7 травня 2017 року Божого, Лісові Чорти (так називалась наша команда від школи) брали участь у найрізноманітніших змаганнях, що тривали протягом трьох днів і покликані перевірити теоретичні та практичні вміння учасників у таких галузях, як історія, медицина, військове мистецтво, спорт, артистизм тощо. Ми, Лісові Чортяки, показали себе дуже навіть достойно, особливо відзначившись в інтелектуальних змаганнях. Без зайвої скромності скажу, що результатом наших зусиль є четверте загальне місце серед двадцяти семи шкіл. Хоча, знаючи про те, як проводилась сама підготовка команди, з упевненістю скажу, що це далеко ще не Рубікон.

У межах таборування проводилась акція «ангелік для героя», де ми усім творчим колективом виготовляли обереги воїнам Збройних Сил України.

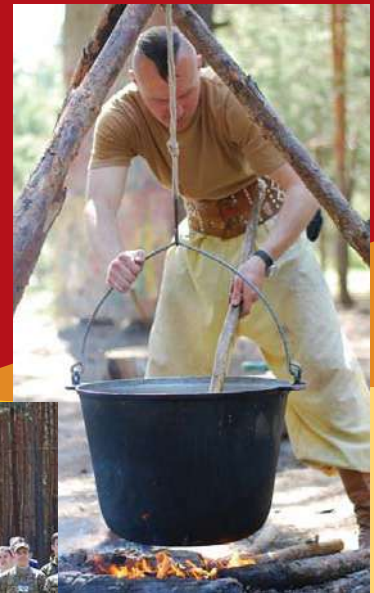
Сім ангеліків від Лісових Чортів з нашими найщирішими побажаннями були доставлені захисникам.

Що, дійсно, класно було на грі – короткий вишкіл «Захисту Патріотів» – чудової організації, що спеціалізується на навчанні військових надання першої медичної допомоги у зоні бойових дій. Цей досвід важко переоцінити, адже елементи, які нам розповідали, можуть знадобитися в буденному житті.

Більшість ідей «Сокіл-Джури» запозичені з Пласту. Знайомому з пластом вуху мило й рідно звучали терміни «впоряд», «змаг», «ватра» та багато інших. Однак є низка суттєвих відмінностей, зокрема формат самих явищ: у той час, як «Сокіл-Джура» – щорічний одноразовий захід, Пласт є цілою організацією з величезними можливостями реалізації своєї особистості та окремими заходами впродовж цілого року, ознайомитися з якими дуже вам раджу.

Наостанок хочу ще раз подякувати своїй команді, а саме: Катерині Суркіс, Наталії Гребенщиківій, Віталію Хиленку, Артему Бурканову, Владові Лукашенку, Вадимові Могилевичу та Богданові Бондаренку за чудово проведений час та компанію.

Богдан Туримай, учень 10-А класу



Міс та Містер

Часи змінюються, а разом із ними змінюємось і ми. Але наша школа залишається юною й молодою. Кожен рік вона готує нас до дорослого життя й дарує багато різних свят. «Міс та Містер» – один із найяскравіших і найцікавіших конкурсів. Назва «Міс та Містер» асоціюється з красою, із кмітливістю, винахідливістю. Це свято – маленький екзамен для всіх нас, подарунок на день народження школи. Воно дарує яскраві емоції, радість разом із напругою та відповідальністю один за одного.

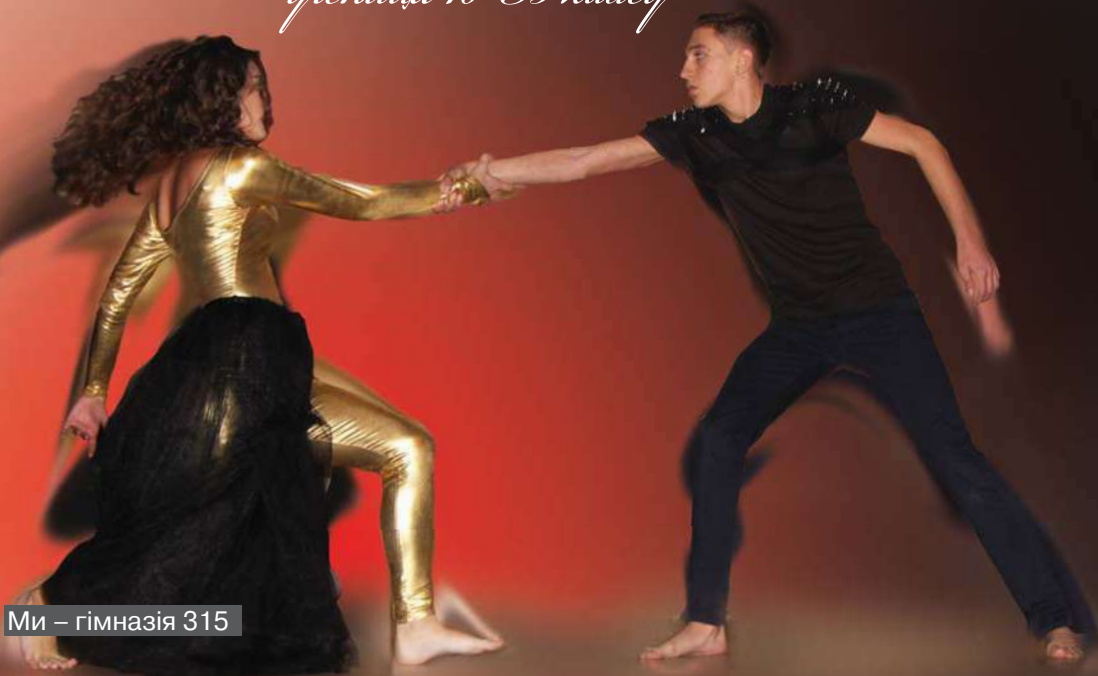
Підготовка до виступу в конкурсі тримала нас декілька місяців у напрузі: вибір сценарію та його головних героїв, складні репетиції перетинались з наполегливим навчанням. Але ми не забували про гумор та жарти. У цьому конкурсі брав участь майже весь клас.

Наш класний керівник – Сурело Наталія Павлівна – є прикладом терпіння та доброти! Вона стійка, мудра, цілеспрямована, підтримувала в нас азарт протягом усіх репетицій. Завдяки Наталії Павлівні ми всі разом дійшли до фіналу. У фіналі був пік емоцій та переживань! Ми очікували результати конкурсу, затамувавши подих. Журі довго спілкувалось і не могло визначити переможця. Нагороди та приємні слова привітань отримали всі.

Учасники конкурсу «Міс та Містер» подарували батькам, вчителям та гостям незабутнє свято, яке стало для всіх подарунком до Нового року.

Нічого в житті не повторюється! Треба цінувати час та людей, які поряд із тобою. У кожного з нас буде своя історія, свято, але цей день і цей конкурс зробив нас єдиними, дружними та трішечки дорослішими. Мені хочеться подякувати всім, хто створював конкурс «Міс та Містер». Побажати не втрачати радості, щирого серця, любові та поваги один до одного. І цікавих майбутніх свят!

*Катерина Суркіс,
учениця 10-Б класу*



Міс та Містер 2016 очима учасників

*У*че навчаючись у 9-му класі, ми з нетерпінням чекали наступного року й участі в найулюбленішому конкурсі – Міс та Містер гімназії. Ще 1 Вересня, зібравшись усім класом, ми вирішили, що представляти наш 10-В будемо ми – Максим Слободяник і Даша Нещерет. Але це не означало, що всі інші залишилися осторонь. Ми часто збиралися з нашою класною мамою, Аллою Анатоліївною, та батьками й обговорювали концепцію нашого виступу.

А потім почалися репетиції... Було важко, не завжди все виходило одразу. Але певний досвід виступів у нас уже був (моди, КВК, Діалог держав), отже, ми не сумнівалися, що можемо досягти бажаного результату. Надихало те, що ніхто з однокласників не вважав, що це потрібно лише нам: кожен був упевнений, що високий результат – це робота цілої команди. А те, що ми – команда, сумнівів не було ні в кого. У нас були чудові хореографи та режисер, підтримка батьків і, звичайно ж, згуртованість колективу відіграла велику роль.

Напередодні виступу всі хвилювалися. Звичайно, сподівалися на перемогу, але розуміли – суперники сильні, і вони теж докладуть неабияких зусиль, щоб перемогти.

І от настала хвилююча мить – оголошення результатів і визначення переможців. І ось вона – омріяна ПЕРЕМОГА! І хоча Міс і Містером обрали нашу пару, ми переконані, що це перемога всього 10-В! Лише завдяки нашому дружному колективу та величезній підтримці класного керівника і батьків ми змогли отримати титул «Міс та Містер гімназії».

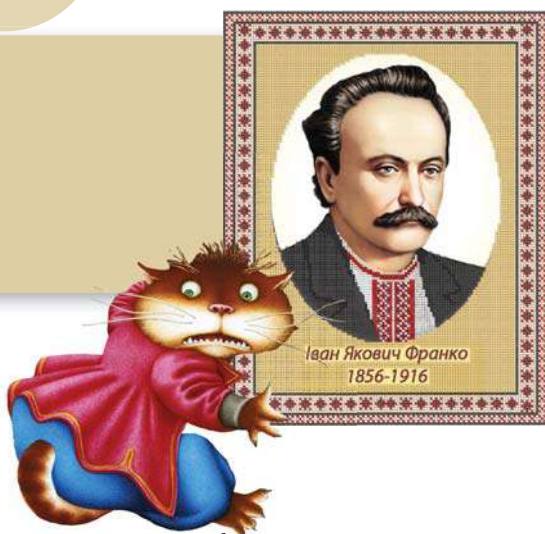
Із власного досвіду радимо всім учасникам цього цікавого, хоча і складного конкурсу: впевнено крокуйте до перемоги! І навіть якщо оберуть не вас, досвід участі у такому конкурсі принесе вам незабутні відчуття і враження.



*Даша Нещерет і Максим Слободяник,
учні 10-В класу, Міс і Містер гімназії 2016*



Казка і вічність Івана Франка



Ми нерідко чуємо, а іноді й самі повторюємо слова про те, що всі люди на землі – родичі. Ближчі чи дальші – то вже інша річ. Це не просто красива фраза. Візьмемо зокрема казки, які змалечку розповідали кожному з нас, то без жодного перебільшення можна сказати, що всі на землі люди виростають на казках.

У Івана Франка є низка чудових дитячих оповідань, знаменита поема «Лис Микита» та літературні казки, які увійшли до збірок «Коли ще звірі говорили». Вигадка і несподіванка. Український колорит і оригінальність казок вражають читачів. Відомо, що сюжети до цих творів письменник запозичив у різних народів – греків, сербів, індійців, персів, росіян, французів, євреїв, німців... І ґрунтовно творчо опрацювавши їх, переповів українським дітям. Наприклад, казка «Фарбований Лис» подібна до індійської «Синій Шакал», але все одно вона дітям дуже до вподоби.

Ну що б, здавалося, слова...
Слова та голос – більш нічого.
А серце б'ється – ожива,
Як їх почує! Знать од Бога
І голос той, і ті слова
Ідуть меж люди...

Тарас Шевченко

2016 рік – ювілейний, рік Івана Франка – 160 років від дня народження видатного письменника, тому на уроках літератури у 5-6 класах було прочитано й обговорено велику кількість творів митця. Це і оповідання «Грицева шкільна наука». До речі, видавництво І.Малковича «А-ба-ба-га-ла-ма-га» саме звідси взяло собі назву. І казки із збірки «Коли ще звірі говорили». Вони настільки сподобалися дітям, що вирішили провести літературне свято, присвячене ювілею. Своє слово пошани Великому Каменяреві висловили учні 5-А, 5-Г та 6-Б класів, які пригадали його дитинство, а також чудово інсценізували літературні казки: «Три міхи хитроців», «Пан Коцький» та «Коза Дереза». Зі сцени звучало мудре Франкове слово, а глядачі його сприймали через казку. Відчувалося, з якою насолодою актори перетворювалися на Кота, Лисичку та Зайчика (Качук І., Ярмач С., Супруненко В.). Неперевершеними була Коза Дереза та Рак Неборак (Хатян О., Красун С.), а непередбачуваними Іжак та Лисиця (Шило Я. та Нестерова Л.). Герої казок були в українських костюмах, що виглядало дуже святково. Після виступів ще довго не вщухали емоції. Батьки, які були присутні на святі, привітали дітей з чудовим виступом.

Тож відкриваймо світ героїв Івана Франка, бо він цікавий і актуальний сучасним дітям.

Надія Петрівна Олійник,
вчитель української мови та
літератури



«У пошуках слова» –

щорічний проект

Відділення української філології та мистецтвознавства КПНЗ «Київська Мала академія наук учнівської молоді» 17 січня презентувало збірник в стінах Національної спілки письменників України.

Традиційно в презентації взяло участь чимало учнів-авторів альманаху, серед них були і наші гімназистки: Поліна Кондаурова (10-А клас, керівник – А.М. Кривенюк), Юлія Величко (11-Б клас, керівник – О.В. Нещерет). Дар'я Куш (учениця 11-В класу, керівник – О.М. Черкаська) порадувала присутніх своїм креативним виступом.

Ми сподіваємося, що в майбутньому «У пошуках слова» стане ще більш масштабним проектом, до якого залучиться максимальна кількість талановитих учнів гімназії №315.



А талантів у нас – дуже багато. Ми в цьому переконані. І, звісно ж, готові до тісної співпраці.
Гайда шукати слово разом!

*Алла Миколаївна Кривенюк,
заступник директора з наукової роботи*

Молоде покоління – за безпеку дорожнього руху

Життя людини має дуже велику цінність. А безпека на дорозі – це і є, насамперед, безпека життя. Часто діти потрапляють в ДТП через те, що під час переходу вулиці розмовляють по мобільному телефону або слухають музику в навушниках. У цей час увага дітей послаблена і вони не в змозі контролювати ситуацію на дорозі.

Щорічно в м. Києві серед навчальних закладів проводиться конкурс дитячого малюнка. Учні нашої гімназії надзвичайно активно долучаються до такого заходу. Ось і учениця 9-В класу, Прилипко Тамара, вирішила взяти участь у конкурсі та спробувати своїм малюнком змусити людей замислитися над тим, до яких жорстоких наслідків може призвести порушення ними правил дорожнього руху. Робота талановитої школярки – це втілення ідеї безпечного руху, у якій є авторське бачення проблеми.

Управління патрульної поліції м. Києва нагородило Прилипко Тамару почесним дипломом за II місце у міському конкурсі «Молоде покоління – за безпеку дорожнього руху».

Сподіваємося, що завдяки таким талановитим учням, як Тамара, діти ще більш зрозуміють необхідність обов'язкового дотримання правил безпечної поведінки на вулицях та дорогах.



*Лариса Іванівна Халюкова,
класний керівник 9-В класу*



*Симона Каминская,
ученица 11-А класса*

Что школа значит для меня?

Школа для меня – это место, в котором я провела 11 лет своей жизни. Тут я встретила новых людей, приобрела друзей, вместе с которыми приятно проводила время. Мы вместе каждый день учились новому, неизвестному нам ранее. Я бы сказала, что школа – это мини-модель настоящей жизни, так как ты себя создавал в этих стенах, как ты вел себе с окружающими, покажет, кем ты скорее всего станешь в реальной жизни, где ты будешь нести ответственность не только за себя, но и за свою будущую семью. Тут я пережила свои первые взлеты и падения. Для меня стало кристально ясно, что не стоит огорчаться и переживать, а надо не сдаваться и идти вперед к своей цели. Я и в будущем буду следовать этому правилу.

Не могу не упомянуть моих замечательных учителей, из них каждый навсегда оставил след в моем сердце. Но есть те, которые не только подарили мне новые знания, но и стали, своего рода, советчиками. Они поддерживали меня, поднимали мне настроение и не разрешали падать духом и унывать. За это я им очень благодарна. Я, без малейшего сомнения, уверена в том, что мои особо любимые учителя стали для меня близкими, а именно по-настоящему родными людьми, которых я никогда не смогу забыть. Мне бы очень хотелось продолжить общение с ними и за пределами школы. Я так думаю, что, наверное, именно благодаря им моя любовь к учебе и зародилась, и я обязательно пронесу ее через всю свою жизнь.

В классе я поддерживала хорошие отношения со всеми учащимися, но из них могу выделить небольшую группу, с которыми я была более близка.

Мы вместе решали проблемы, если кто-то переживал сложные моменты, каждый из нас старался помочь. Такой помощью могла стать обыкновенная способность – просто выслушать, и этого было вполне достаточно. Я не знаю, будем мы общаться далее или нет, но уверена в том, что моих подруг я еще долго не забуду.

Мои школьные годы проходили не всегда так гладко, как мне бы того хотелось, но они стали неотъемлемой частью моей жизни, неким трамплином идти вперед и добиваться своих целей. Я ни о чем не жалею, все пережитые ситуации стали драгоценным опытом для меня. Сейчас мне предстоит новый виток моей жизни, и я не имею понятия, что меня ждет впереди, ведь судьбу невозможно спланировать, но я уверена в том, что буду радоваться каждому дню и будущее преподнесет мне незабываемые впечатления и познакомит с новыми людьми. Я верю в себя, у меня все получится! Но в моем сердце навсегда останется моя школа – Гимназия №315.



Приємні спогади

Цього року ми востаннє почули перший дзвоник, востаннє переступили шкільний поріг, це останній рік, проведений у стінах рідної гімназії. Прощатися завжди важко, особливо коли доводиться покидати те, до чого звик. Школа – це місце, куди нас, ще малятами, привели батьки, де за допомогою всього шкільного колективу ми змужніли, розправили крила і стали дорослими людьми.

Згадуючи яскраві моменти, пережиті в 11 класі, я посміхаюся. Наприклад, щорічна підготовка до дня народження гімназії: тепла сімейна атмосфера, проведені разом вечори, добрі жарти – усе це було невід'ємною частиною наших репетицій. Хоча ми й не посіли першого місця, усі залишились у доброму гуморі та з купою позитивних вражень. Наша ритміка, виконана на п'ятьма дівчатами, вразила журі та навіть противників. За танцювальний виступ ми отримали Гран-прі. Уже не емоції, ми як малі діти.

Попереду нас чекають випускні іспити та вступ до вищих навчальних закладів. Усі учні дуже хвилюються. Але я впевнена, що знання, які ми отримали у школі, стануть нам у нагоді.

А зараз прийшов час подякувати вчителям та батькам. Ви вклали у нас, своїх вихованців, і душу, і серце, і розум. Своєю любов'ю та невтомною працею допомагали пізнавати світ, прищеплювали найвищі моральні цінності. Для всіх випускників цей останній дзвоник буде трошки сумним, тому що він сповістить про розставання з дитинством і про те, що вже завтра настане доросле життя. Ми зі сльозами на очах будемо змушені попрощатися.

Дякую тобі, рідна гімназіє, за можливість стати людиною з великої букви, ти назавжди залишишся у наших серцях!

*Валерія Малера,
учениця 11-Т класу*





Свято Вальсу

Чи любите Ви танцювати? Напевно, у гімназії №315 кожен із учнів мріє взяти участь у щорічному конкурсі «Київський вальс». Цього року підготовка до свята почалася заздалегідь. Чи замислювалися Ви над тим, що потрібно для перемоги? Це і слова пісні, що хвилюють душу, музика, яка захоплює ритмом, костюми, декорації і, звичайно, хореографічна постановка та наполеглива праця учасників. Слова пісні «Я люблю Україну» були написані ще влітку педагогом-організатором Світланою Мартинович. Музичне оформлення пісні створив керівник гуртка Дмитро Сидоров у жовтні 2016 р. Пісню виконали учні гімназії Новобранець Олексій (7-А) та Модельська Анастасія (9-А). Ідея створення костюмів належить вчителю технологій Світлані Письменській, яка доклала багато зусиль, щоб кожен із учасників виглядав неперевершено. Чоловічі костюми вдосконалювала вчитель технологій Галина Соколянська.

Доповнювали хореографічну композицію декорації, які зробили яскравішими випускники. Це все було б марним, якби не хореографічна постановка та наполеглива праця керівника гуртка Інни Родіонової.

Узяти участь у конкурсі було багато охочих, адже кожен хотів навчитися танцювати вальс і подарувати його наостанок школі, батькам, учителям... Ті, хто не брав участь у вальсі, допомагали прикрашати костюми камінням, виготовляли прикраси, створювали зачіски, робили макіяж. Усі ці моменти створювали довершений образ композиції.

12 травня відбувся районний етап міського конкурсу «Київський вальс», де команда гімназії виборола I місце. Наступного дня нас чекав міський етап конкурсу в колонній залі КМДА. Виступ нашої команди був найкращим. Журі одноголосно вирішило, що ми заслуговуємо на «Гран-прі». Емоції переповнювали не лише учасників, а й батьків та глядачів конкурсу. Ми – переможці! Вкотре доводимо, що гімназія №315 формує стиль життя, в якому немає місця посередності.

*Олена Бурканова,
заступник директора
з виховної роботи*



Вивчаємо сучасну історію

Над роботою Малої Академії наук з історії України я працюю вже другий рік. Тема моєї роботи «Революція гідності моїми очима та Волонтерський рух у зоні АТО». Таким видом дослідницької роботи займалась вперше та результат був досить успішним, оскільки я була учасницею міського конкурсу. Я обрала цю тему, тому що я не могла пройти осторонь від питань, які хвилюють усіх нас та особливо мене. Три місяці масових протестів по всій Україні, серцем яких став Майдан Незалежності у Києві, не могли не вплинути на свідомість та самовизначення українців. Кожен задумався над тим, що відбувається в країні. Тоді ще не вірилось, що Київ встане, а Україна прокинеться. Мені було важко та водночас цікаво писати цю роботу. Важко тому, що всі події відбулася в моїй країні; цікаво, тому що мені довелось спілкуватись з багатьма людьми, які

були на Майдані, згодом воювали в АТО та волонтерами. На захисті було багато цікавих та різних тем, багато дітей захищали свої роботи. Мені задавали питання учні та члени журі, я намагалась щиро відповідати на них. Звісно, я хвилювалась, бо на захисті такого рівня я була вперше. За результатами я посіла III місце в місті Києві. Надалі я буду продовжувати цю науково-пошукову роботу, тому що історію пишуть не тільки науковці, а й очевидці.

Писати науково-дослідницьку роботу досить нелегко, але надзвичайно цікаво, так як пошуки необхідної інформації все більше і більше надихають продовжувати писати МАН. Усім успіхів у Ваших починаннях!

*Катерина Єтавицька,
членка 9-А класу*

Як це: відчувати себе норвежцем?

Це дуже важлива місія – захищати позиції та інтереси інших країн. Це передбачає серйозний аналіз усіх даних про країну (політичне, економічне, соціальне та культурне становище в країні). Я не перший раз беру участь у подібних конференціях, але навіть так я дізнався дуже багато нового та цікавого, знайшов нових друзів. На мою думку, ми чудово справилися із завданням і гідно відстояли честь Норвегії та нашої гімназії. Також хочу подякувати всій нашій «норвезькій» команді: Бурканову Артему та Бурій Тетяні Володимирівні за дуже гарну підготовку до конференції, за підтримку, за продуктивну працю та за хороші і, на мою думку, дуже дієві ідеї, які можна втілити в життя. Сподіваюся на зустріч у наступному році.

*Вадим Момилевич,
член 10-А класу*





*В*ірші – невід’ємна частина мого життя. Я не можу уявити свій день без жодної поезії. Часто думаю римами, іноді навіть починаю говорити, римуючи слова. З однієї рими складається задум, з двох – строфа, з шести – уже повноцінний вірш. Римуючи, я думаю тільки про хороше, а все, що мене хвилює, відходить на задній план.

Я писала поезії з дитинства, свій перший вірш написала, коли мені було 5 років. Пам’ятаю, як я прокинулась уранці і побігла до мами, щоб вона записала його.

Найчастіше пишу вночі, коли дома всі сплять, я запалюю свічки, беру до рук ручку й починаю римувати... Рядок за рядком, рима за римою, строфа за строфою, з-під моєї руки виникають літери, з літер – слова, потім речення. Коли пишеш вірші, ти ніби поринаєш в інший вимір. Твоє тіло стає як тінь, виконуючи накази душі, котра все римує й римує...

Найважче в написанні – закінчення вірша. Це як віддавати найдорожче, що в тебе є заради доброї дії. Ти ніби не хочеш, але ж треба...

Не кожен може написати вірш, але розкритикувати його може хто завгодно. Завжди хочеться сказати таким людям, якою же складною працею писалися ці рядки. Скільки суму й болю було вкладено в них. Та це вже не важливо...

*Поліна Кондаурова,
учениця 10-А класу*

Він помер на битви полі,
За країну за свою.
Є тут тільки його воля:
Душеньку плекать твою...

Він помер за тебе, брате!
Ну а ти? Хіба ти знав?
Ти хоч раз питав: «Солдате,
Інший вибір ти хоч мав?»

Думяга твоєїсми

Поліна Кондаурова, 10-А клас

Усе було: і горя, і невдачі
Падіння, зльоти, світ весь шкереберть.
Але не бракувало нам удачі,
Сказати болю – він не тая смерть.

Усе було: і сум, і жаль, і радість,
Гординя, сльози, доброта, жахи,
Але ось та маленька заздрість
Всі нації губила, мов вогонь стріхи.

Усе минуло: і любов, й негода,
Провали, щастя, мужності шматки.
Усе минає, наче вдень погода,
Але зі мною люди – крізь віки...

14.11.2015

Ти на землі людина,
Серед загублених речей.
Кожна ота хвилинка,
Варта всіх тих очей,
Що бачили кров ворожу,
Що бачили друзів кров,
Я більше ось так не можу
Писати про ту любов...

Ти на землі людина,
Ти пам’ятай про це,
Доля твоя єдина,
Лиш думка творить усе,
А думка творить ідею,
Ідею народжує час,
Ти лиш погодишся з нею,
Вона врятує всіх нас...

09.12.2015

«Ні, не мав, – він тобі скаже,
Тут не тільки ти живеш,
Доленька тобі покаже,
За країну всіх порвеш...»

Відповідь у них єдина,
Відповідь у них одна:
Ще не вмерла Україна,
Ще підніметься вона.

29.05.2016



Софія Гриценко, учениця 3-В класу

Захистіть воїни нашу Батьківщину

Захистіть воїни нашу Батьківщину,
Рідну і прекрасну нашу Україну.
Щоб дзюркотили струмочки, як гучні дзвіночки,
Щоб розквітали діти, як лагідні квіти.
Станьмо на захист нашої Батьківщині,
Щоб зростала в мирі кожна дитина.

When my grandpa was a boy,
He was very a handsome boy.
He had brown hair and eyes,
As for me he was very nice.

When my grandpa was a boy,
He was very a strong boy.
He played volleyball and tennis,
To be very famous.

When my grandpa was a boy,
He was very a clever boy.
He read a lot of book,
As for me it's very good.



Олена Олексіївна Огаркова, класовод 4-Б класу

Присвячую всім своїм учням

Вірші просились на папір.
Вони заповнювали душу...
Чому у цей весняний день
Я попрощатись з вами мушу?

Тому що виросли ви вже...
Тому що час, пора злітати,
Як лебедям молодим
Пора вже на крило вставати!

Отож, летіть в нове життя,
Летіть і пам'ятайте, любі,
Що з вами часточка душі,
Душі моєї завжди буде...

Усе хороше, що було,
Візьміть від класного порога
І зірку дружби пронесіть:
Нехай освітлює дорогу.

Я буду згадувати вас –
Всі наші будні, наші свята...
Як ви маленькими були,
І як зросли вже, лебедята...

Нехай як в казці, у житті
Всі втілюються ваші мрії!
Нехай здійсняться в майбутті
І сподівання, і надії!



Георгій Наконечний, учень 3-Б класу

My grandma

When grandma was only ten,
Her hair was black and then
Her face was pretty.
When grandma was twenty

She had her wedding day.
My grandma is seventy five today.
Her hair is short and grey.
I think that she can see
The biggest love from me.



**Традиційний День вишиванки
в гімназії №315!**





**Приєднуйтеся!
Так тримати!**

Гімназія №315 – учасник проекту ЮНЕСКО



Головна мета проекту – забезпечення якісної шкільної освіти, націленої на реалізацію проектів з підтримки знань у галузі прав людини, демократії, міжкультурних зв'язків і захисту довкілля в системі ООН. Участь у проекті стимулює активне творче шкільне життя, залучає молоде покоління до вирішення глобальних проблем людства, допомагає розкривати потенціал і здібності учнів.

У 2016-2017 навчальному році учні та вчителі нашої гімназії долучилися до різноманітних заходів, ініційованих школами ПАШ ЮНЕСКО.

1. 17 листопада 2016 р. в рамках Міжнародного дня толерантності в гімназії «Діалог» відбулась конференція-практикум «Суд над байдужістю: толерантність врятує світ». Конференція складалася з секційних засідань:

- Арт-студія «Емблема Толерантності», де командам потрібно було намалювати емблему толерантності.
- Секція «Дерево Толерантності», де учасники обговорювали вислови видатних людей про толерантність.
- Секція «Дерево Толерантності», де діти набували навичок толерантного спілкування.
- Секція «Я хороший, ти – хороший» – міні-тренінг з психологом.

Учасники підготували відео із своїм баченням, «що таке толерантність». Нашу команду представляли учні 9-В класу: Ботвинник Анна, Коломієць Олександр, Бігдан Олександр та Дударенко Анастасія. Відео підготував Слободяник Максим, 10-Б клас.

2. 2 грудня 2016 р. учні сьомих класів взяли участь в інтелектуальному турнірі «Цікаво про Європу», який проходив у Слов'янській гімназії. Нашу команду представляли: Петльовий Геннадій (7-В), Ростегаєв Володимир (7-В), Омельницький Дмитро (7-В) та Скиба Костянтин (7-Г). Командам були запропоновані цікаві завдання з історії, географії та зарубіжної літератури. Серед п'яти команд шкіл ПАШ ЮНЕСКО м. Києва наша команда отримала почесне II місце.

3. 7 грудня 2016 р. гімназія №315 взяла участь у міській конференції «Всесвітній день культурного розмаїття в ім'я діалогу та розвитку», яку організувала гімназія міжнародних відносин №323. Робочою мовою зібрання була англійська. Учасники конференції презентували культурну спадщину Німеччини: музику, класичну літературу та казки, технічні винаходи та перспективні розробки німецьких інженерів, природні дива, архітектуру та свята. Команда нашої гімназії брала участь у конференції дистанційно, використовуючи програму інтернет-телефонії та відеозв'язку. Учениці 9-Б класу Вязовська Олександра та Тихонова Катерина виступили з презентацією «Natural Wonders of Germany».

4. 23 січня 2017 р. наша гімназія взяла участь у міській учнівській конференції асоційованих шкіл ЮНЕСКО, присвяченій Дню Соборності України, «Видатні місця та культурна спадщина ЮНЕСКО в Україні», організовану спеціалізованою школою №165 та коледжем економіки, права та інформаційних технологій «Крок». На заході були присутні 29 навчальні заклади міста Києва. Нашу школу представляла команда учнів 9-А класу: Ставицька Катерина, Корабльов Микола та Дехтерьов Кирил. На стендовій сесії гімназія №315 захищала проект про Київську область. Учні розповідали про особливості регіону, історію, традиції, культуру та економічний розвиток. Команду підготувала Пархоменко О.В.

5. 23 лютого 2017 р. на базі спеціалізованої школи №82 відбулась міська учнівська конференція асоційованих шкіл ЮНЕСКО «Гендерна рівність. Світові тенденції. Українські реалії». Учні нашої гімназії Бурканов Артем (10-Б) та Могилевич Вадим (10-А) виступили з презентацією, висвітивши досягнення Норвегії в галузі гендерної рівності (рівні можливості жінок та чоловіків в економічній, політичній, освітній та інших діяльностях) з урахуванням Global Gender Gap Index. Команду підготувала Буга Т.В.

6. До Міжнародного дня театру 22 березня 2017 р. у Слов'янській гімназії відбулося театральне дійство «Вінок Шекспіру». Під час «відкритого мікрофону» учні з різних шкіл читали сонети або уривки з п'єс Шекспіра. Гімназію №315 гідно представили Шелестюк Олександра (9-В) з сонетом №60 англійською мовою та Дударенко Анастасія (9-В) з сонетом №66 українською мовою. Усі присутні мали змогу насолодитися театралізованим дійством за трагедіями Вільяма Шекспіра «Ромео та Джульєтта», «Отелло», «Гамлет», «Король Лір» та «Макбет».

*Віра Леонівна Уманова,
куратор ПАШ ЮНЕСКО*



Зв'язок музики та математики



Мене звати Гайдамаха Данило. Навчаюся в найдружнішому 11-Б класі (люблю вас усім серцем). У цьому році я випускаюся зі стін рідної гімназії, в якій провівся 11 років свого життя. Це був дуже насичений період. Період емоцій, знань та відкриттів. Період яскравого дитинства.

На своєму шкільному шляху я взяв участь у багатьох різноманітних конкурсах. Зокрема, посів перше місце на Всеукраїнському етапі конкурсу-захисту робіт МАН. Зараз пишаюся цим результатом, але, думаю, я повинен відкрити майбутнім поколінням таємницю свого успіху та поділитися особистими враженнями.

Вважаю, що найголовніше в написанні роботи – бути собою. Варто віднайти свій авторський стиль і писати про те, що справді тебе хвилює. Тільки в такому разі робота набуде актуальності, свіжості, новизни та цікавості.

Ще до того, як навчився говорити, я почав співати. Усе життя присвячую музиці. Маю багато нагород. З дев'яти років я співаю в хорі хлопчиків та юнаків при НМАУ ім. П. І. Чайковського. Закінчив музичну школу по класу скрипки. З кожним роком свого життя я все більше переконувався у взаємозв'язку музики та математики, полярних полюсів натхненної людської творчості: дивовижні математичні закономірності в побудові музичних інструментів, золоті перетини у творах відомих композиторів, техніки яких мають однозначно «математичне походження».

Ця тема природня мені, я в ній почувуюся комфортно й можу годинами розповідати про різноманітні форми взаємозв'язку двох величних наук.

Але почалось моє знайомство з науковою діяльністю набагато раніше, ніж ви могли подумати. Ще в далекому шостому класі я став автором дослідницької роботи на тему: «Кінематограф як вид мистецтва», де я розкрив феномен успіху відносно молодого виду мистецтва. Уже у наступному році я поглибився в дослідження саме українського кінематографу. У восьмому класі в мене з'явився педагогічний керівник, Галина Павлівна Соколянська, яка задала напрямок моїй подальшій роботі. У тому ж році вступив у секцію мистецтвознавства МАН з роботою «Таємнича енергія грошей», де я розповів про способи залучення грошей без зусиль. Робота посіла третє місце в місті Києві. Того ж року почалася моя

трирічна праця над темою спорідненості музики і математики, з якою я вже наступного року посів друге місце в Києві. Я передчував успіх своєї роботи, бо вона є революційною. Вона змінює погляд людей на музику й змушує задуматися над закономірностями, подарованими нам природою. Весь одинадцятий клас я присвятив удосконаленню своєї наукової праці й вивченню бази українського мистецтвознавства, що допомогло мені в написанні контрольної роботи (обов'язкового етапу конкурсу МАН). За цей рік я дослідив фізичний і психологічний вплив музики на людину і винайшов власний спосіб написання музики через математику. Я дуже прагнув розширити свій власний світогляд і здійснити крок свого духовно-інтелектуального сходження. Тому підійшов до роботи неординарно, із творчим натхненням і жагою до інформаційно-пошукової діяльності. Усю свою енергію направляв у наукове русло, засіявши ціле поле, щедри жнива якого я буду збирати ще довго, бо справді, всі мої недоспані ночі, втрачені нерви, коли розумієш, що результат твоєї нічної праці не зберігся в комп'ютері і треба все переробляти, великий страх перед аудиторією незнайомих мені людей на захисті, неймовірна праця – усе це було варто результатів і знайомству з безмежно цікавими творчими особистостями, які вже завтра стануть інтелектуальною елітою нашої країни, що буде боротися за національні інтереси держави.

Усіх переможців особисто нагороджували третій Президент України Віктор Ющенко та геній української літератури, автор тексту «Два кольори» Дмитро Павличко. Я не можу передати свої емоції на письмі, але якщо ви запитате мене в житті – я спробую передати вам своє захоплення.

Я БЕЗМЕЖНО вдячний УСІМ, хто приклав свою руку до моєї роботи, бо вона б ніколи не стала такою, якщо б не цінна допомога цих доброзичливих і чуйних людей. Дякую Галині Павлівні Соколянській за допомогу в пошуках інформації; Аллі Миколаївні Кривенюк за ретельну перевірку наукової правильності роботи, Олені Вікторівні Нещерет за виправлення граматичних помилок, Світлані Євгенівні Письменській за цінні поради, Віктору Васильовичу Дарузі за доповнення математичної складової моєї роботи і, звичайно, батькам за велику підтримку.

Насамкінець хочу закликати всіх гімназистів знайти себе в науковій діяльності та брати активну участь у ній, бо це неймовірний шанс реалізувати себе, розкрити свій потенціал і зробити свій внесок у науку нової незалежної України!

*Данило Гайдамаха,
учень 11-Б класу*

Дні Науки в гімназії

Наука повинна бути весела, захоплююча і проста
П. Капіца



Саме такого принципу ми дотримувалися під час підготовки до Днів Науки, які мали неодмінно запам'ятися учням нашої гімназії. 16 травня учитель фізики Гребенщикова О.А. разом із асистентками із 10-В класу Хоменко Є. та Цукановою О. познайомили учнів 5-6 класів із фізикою як наукою, продемонструвавши ряд дослідів, під час яких гімназисти спостерігали за явищами конвекції, дифузії, атмосферного тиску, дифракції світла, занурення тіл в рідини різної густини. Також могли самі взяти участь в експерименті, аби переконатися, що все чесно та прозоро. Сподіваємося, що в 7 класі для цих учнів фізика буде улюбленим предметом.

17 травня в холі гімназії були виставлені зразки моделей, які виготовляють наші семикласники на уроках робототехніки під керівництвом Содоми І.П.

18 травня юні дослідники 7-8 класів були запрошені до участі в пошуковому квесті з фізики, математики, інформатики, географії, робототехніки. Усі бажаючі поділилися на команди по 5-7 учасників, отримали карту маршруту, за яким мали пройти усі станції, при цьому виконуючи правильно завдання.

Усі на старт. Почали! Позитив, азарт, переживання, підтримку, прагнення до перемоги – все це можна було побачити в очах учасників та відчутти незабутню атмосферу, яка панувала під час гри. Учнім довелося розв'язувати логічні та фізичні задачі, мандрувати материками, океанами, будувати пристрої, машини-роботи, використовуючи конструктор лего,

вирішувати надскладні завдання з інформатики. У цьому допомагали учителі-наставники: Гребенщикова О.А. (фізика), Пархоменко О.В. (географія), Чорна І.О. (математика), Замліла Н.С. (інформатика), Содомо І.П. (робототехніка).

За підсумками квесту найактивнішими виявилися учні 7-А, 7-Д та 8-В класів. За I місце нагороджені грамотами команди: «Сверхразумы» із 7-Д, «Best» із 7-А та «Непропорційні хом'яки» із 8-В; II місце посіли «G.G.W.P.» із 7-В та «Електрохімічний ряд» із 8-В; III місце отримали «Крутотецкие парни» із 7-А, «Імперія Вови Приходька» із 7-Г, «Пінгвіни» із 8-В та «Dream Team» із 8-Г. Переможці також були відзначені високими балами з предметів, за якими проводився квест.

Сподіваємося, що в ці дні наші гімназисти стали ближчими до науки та мали змогу переконатися в тому, що вона дійсно може бути веселою, захоплюючою та простою.

*Алла Миколаївна Кривенюк,
заступник директора з
наукової роботи*

ТХЭКВОНДО – наука побеждать самого себя

В 2010 году на большой перемене в актовом зале гимназии №315 собрались учащиеся 3-5 классов. На школьной сцене мастера тхэквондо демонстрировали свои поразительные умения владеть телом, голыми руками и ногами разбивали в щепки доски, а хрупкая на вид девушка Людмила показывала способы самозащиты сразу от нескольких нападающих. Потом на сцену вышел молодой человек, провел небольшой мастер-класс сразу со всеми зрителями и попросил ребят повторить короткие, но важные фразы: «У меня чистый ум, добрая душа, сильное тело».

Теперь с таких установок начинается каждая тренировка по тхэквондо в гимназии №315 города Киева, их проводит та самая хрупкая девушка Людмила Федоровна. Секцию тхэквондо посещают учащиеся младших и средних классов, есть среди них и старшеклассники, которые уже пять-шесть лет упорно тренируются, успешно выступают на соревнованиях, а некоторые из них уже успели сдать



летних каникул, ребят пригласили продемонстрировать свое мастерство на открытом Олимпийском уроке, который был организован городским управлением физкультуры и спорта на Олимпийской площади.

Тхэквондо – это не только приемы самообороны, не только динамичный и зрелищный вид спорта, это прежде всего наука побеждать, побеждать самого себя. Каких бы результатов ребята не добились на спортивной арене, главной их победой должна стать победа над своими плохими привычками. Нельзя наделять вниманием негативные мысли, желать кому-либо зла, считать себя лучше других. Только победив самого себя, можно достойно пройти все жизненные уроки и стать не только чемпионом мира, но и Чемпионом Жизни!

*Александр Евгеньевич Ефименко,
руководитель УДПН
«Новое поколение»*



экзамены и получить заветный черный пояс. Школьники с черным поясом – это большая редкость, но в нашей гимназии их аж четыре человека: Демченко Руслан, Кривенко Алексей, Ирина Валитова и ее младший брат Данил – все они начали заниматься тхэквондо около шести лет назад, окрепли, получая опыт на районных и клубных соревнованиях, одержали победы в первенстве города и также уверенно выступают на Чемпионатах страны. Руслан и Алексей в этом году стали чемпионами Украины в командном зачете, Ира уже два года подряд занимает высшую ступень пьедестала, являясь одной из лучших спортсменок Украины в своей возрастной категории. Данил выступает в наиболее многочисленной категории, на Чемпионате Украины ему пришлось победить девятнадцать претендентов и не только получить титул победителя первенства страны, но и путевку на Чемпионат Европы по тхэквондо, который проходил в этом году в Греции на о. Родос (Фалираки). А совсем недавно, в начале



ROBOTICA 2017

IX ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ РОБОТОТЕХНІКИ

6 травня 2017 року в Палаці спорту відбувся IX Всеукраїнський науково-технічний фестиваль Робототехніки ROBOTICA 2017. У рамках фестивалю проходив VI дитячий архітектурний конкурс моделей з кубиків ЛЕГО «Столиці світу». Тема конкурсу передбачала візуалізацію відомих визначних місць однієї зі столиць світу, її площ, вулиць, природних об'єктів шляхом будівництва моделі з конструктора LEGO. Модель мала не тільки візуалізувати та відтворювати сюжети з життя вибраного міста, а й передавати дух вибраної столиці.

Серед 19 навчальних закладів України була й команда гімназії №315, яка представила місто-державу Сінгапур. Завдяки невтомній багатомісячній праці команди учнів 10-В класу, допомозі їх креативних та творчих батьків (І.В. Цуканової, Г.О. Островської, О.М. Яковлевої) було створено справжній шедевр архітектурного будівництва з кубиків ЛЕГО. Доповнив роботу і дебютний макет оглядового колеса другокласника Артемія Беляєва. Наша робота вражала своєю реалістичністю, органічністю, дотриманням масштабу та неймовірною гармонічністю проекту. А завдяки золотим рукам та ювелірній роботі Шепельського Влада вона заграла феєричними кольорами світла.

За результатами конкурсу команда гімназії №315 посіла друге командне місце й завоювала серця всіх відвідувачів фестивалю.

*Оксана Володимирівна
Терасиміова,
куратор проекту*





НТУ «Джерело» підтримує юні таланти

Наукове товариство учнів «Джерело», яке функціонує в гімназії з 2000 року та тісно співпрацює з Київською Малою Академією наук учнівської молоді, прагне допомогти дитині розвинути свій дар, скористатися своєю унікальністю з користю для себе та оточуючих, дати змогу засвітитися сонцю в кожному учневі, який прийшов до нас навчатися.

У 2016-2017 навчальному році у науково-практичній роботі гімназії з різних напрямків брали участь 1126 учнів 2-11 класів. Це участь у Всеукраїнських олімпіадах з базових дисциплін, проектній діяльності, конкурсів-захистів робіт МАН, конкурсах знавців української мови та літератури імені Тараса Шевченка та Петра Яцика, різноманітних Всеукраїнських та Міжнародних конкурсах із предметів, які вивчають наші гімназисти.

Розпочалася наша нелегка робота ще в жовтні, протягом якого було проведено шкільні олімпіади з 26 навчальних предметів, у яких брало участь 1235 учнів 3-11 класів, 299 з них стали призерами. У листопаді та грудні відбувся районний етап учнівських олімпіад. За підсумками проведення та кількістю призерів гімназія №315 посіла III місце серед навчальних закладів Дарницького району: 144 учні представляли гімназію, 90 стали переможцями: I місце – 9, II місце – 35, III місце – 47.

У III міському етапі олімпіад наші учні вибороли 22 призових місця:
I – М. Корабльов – 9-А, географія (учитель О.В. Пархоменко);
 Ю. Грищенко – 10-А, англійська мова (М.Ю. Захарова);
 О. Заєць – 11-А, географія (О.Г. Бірюк).
II – М. Медведська – 8-Б, географія (О.В. Пархоменко);
 М. Лазарева – 10-А, правознавство (Т.В. Бура);
 М. Магдиську – 10-А, біологія (Н.В. Шандрук);
 В. Могилович – 10-А, географія (О.Г. Бірюк);
 Б. Гультай – 10-А, історія (Л.М. Ярмолай);
 З. Гороховська – 11-В, трудове навчання (С.Є. Письменська).
III – М. Сошко – 8-В, біологія (Н.В. Шандрук);
 С. Гутгарц – 8-В, географія (О.В. Пархоменко);
 А. Улещенко – 9-Г, німецька мова (Т.С. Радченко);
 Д. Скаріна – 9-Б, англійська мова (О.Ю. Коваль);
 О. Шелестюк – 9-В, біологія (Л.І. Вельмик), англійська мова (Т.М. Вишневська);
 К. Дехтерьов – 9-А, географія (О.В. Пархоменко);
 Ю. Грищенко – 10-А, фізика (Н.В. Лісничук), французька мова (С.В. Заломайкіна).

I – Падалко – 10-А, трудове навчання (Г.П. Соколянська);
 М. Водоп'янова – 11-А, німецька мова (Л.І. Олеськів);
 Д. Пономарьова – 11-В, біологія (Н.В. Шандрук);
 М. Багдасарян – 11-Б, англійська мова (Н.В. Терещенко).
II – З. Гороховська – 11-В, трудове навчання (учитель С.Є. Письменська).

Наші учні показали високі результати в районних конкурсах: VII Міжнародний мовно-літературний конкурс учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка:

I місце Є. Якименко – 6-В (учитель А.М. Кривенко);
II місце К. Кузьменко – 6-В (А.М. Кривенко);
 М. Водоп'янова – 11-А (А.А. Омельченко);
III місце С. Чабан – 7-Г (Н.А. Євлевська).

XVII Міжнародний конкурс із української мови імені Петра Яцика:

II місце Є. Пономарчук – 5-А (учитель О.О. Гайдак);
 О. Мангул – 9-Б (Н.А. Євлевська);
III місце М. Ярош – 6-А (Т.В. Богдан).

Міжнародна гра зі світової літератури Sun flower зацікавила 79 гімназистів.

диплом II ступеня Всеукраїнського рівня:

Анна Арсеєнко – 5-Б, Софія Межул – 7-Г.

диплом III ступеня Всеукраїнського рівня:

Олександр Коломієць, Дмитро Халюков, Богдан Іщенко, Микита Гайдамаха – 9-В.

Дипломами I ступеня регіонального рівня нагороджені 14 учнів, II ступеня – 10, III ступеня – 7.

У Міжнародному математичному конкурсі «Кенгуру» спробували свої сили 122 учні. Відмінний результат:

I. Яценко – 2-В, А. Арсеєнко та Є. Гунявого – 5-Б,
 Б. Бондаренка, Ю. Грищенко, А. Дубініна, В. Іванова,
 В. Лукашенка, В. Могиловича – 10-А,
 С. Гутгарц – 8-В.

У Міжнародній природничій грі «Гелінтус» брало участь 138 учнів.

Дипломи абсолютних переможців отримали:

I. Клеміхіна, М. Ботвиник, А. Ботвиник, М. Гайдамаха,
 О. Коломієць – 9-В;

диплом I ступеня – С. Чабан – 7-Г,

II ступеня – А. Чернуха – 9-В,

III ступеня – К. Свердел – 7-В, М. Тихонова – 9-В.

Міжнародні природничі інтерактивні конкурси «Колосок осінній», «Колосок весняний» зацікавив 204 учні. Всеукраїнський конкурс із українознавства «Патріот» – 93 учні:

золотий сертифікат – А. Співак – 4-В;

срібний сертифікат – А. Коваленко – 2-В,

К. Стародубцева, Є. Єременко – 4-В,

Д. Сафонов – 10-А клас;

бронзовий сертифікат – Є. Безлатна, О. Ушакова,

І. Сипко – 2-В, С. Бахмач, С. Донукіс – 4-В.

У Всеукраїнській українознавчій грі «Соняшник» змагалося 169 учнів. Диплом переможця в початковій школі отримали 4 учні, диплом I ступеня регіонального рівня – 5, II ступеня – 13, III ступеня – 34. Всеукраїнські предметні олімпіади «Осіньна сесія 2016 «Олімпус» зацікавили 70 учасників: 46 – з англійської мови, 9 – історії, 9 – німецької мови, 2 – української мови, 3 – хімії. Призери:

II місце – О. Сакун, С. Степовенко – 9-В;

III місце – Б. Іщенко, А. Чернуха – 9-В (німецька мова).

У безрезні відбувся шкільний етап конкурсу читців творів Т. Шевченка. 38 учнів 5-11 класів декламували поезії Великого Кобзаря.

Абсолютний переможець шкільного

та лауреат міського етапу конкурсу:

Д. Куц – 11-В (учитель О.М. Черкаська).

Нашими перемогами ми завдячуємо перш за все педагогам-наставникам, які передають свій досвід, знання, підтримують, допомагають, спрямовують до реалізації мети, відкривають нові таланти, а в нас їх, повірте, дуже багато. Дякуємо усім, хто протягом року невтомно працював, пізнавав незвідане, шукав і знаходив справжні істини та цінності, таким чином активно долучаючись до життя НТУ «Джерело». Творчого вам зростання, успіхів та нових перемог у подальшому житті!

*Анна Миколаївна Кривенко,
заступник директора з наукової роботи*

Проектна діяльність – шлях до майбутніх перемог

Сьогодні метод проектів вважається одним із перспективних видів навчання, тому що він створює умови для творчої самореалізації учнів, підвищує мотивацію для отримання знань, сприяє розвитку інтелектуальних здібностей, орієнтований на самостійну діяльність учнів (індивідуальну, парну) у відведений для нього час (із вересня по березень).

Залучення до проектної діяльності відбувається поступово. Практика роботи підтверджує, що учні 5-х класів хоча й новачки у цій справі, проте дуже активно беруться до цієї нелегкої справи. З вересня, відколи оголошуються теми для проектів, і до середини березня кипить робота: учні визначаються з тим, про що писатимуть, як правильно оформити проект, консультуються, захищають роботи в класі.

А вже з 24 березня по 14 квітня на рівні гімназії проводиться конкурс творчих проектів «Україна моєї мрії» серед учнів 5-6 класів. У цьому році їх було аж 265, 17 з яких – призові:

- I місце** – В. Супруненко – 5-Г, К. Гордієнко – 5-В, С. Кузнецова – 6-А, Ю. Корейба – 6-В, С. Яновська – 6-В;
- II місце** – С. Тютюкова – 5-Б, А. Гризлова – 5-Г, А. Дяченко – 5-А, С. Красун – 6-Б, К. Кузьменко – 6-В;
- III місце** – А. Арсеєнко – 5-Б, А. Кривошеєва – 5-Б, М. Кравець – 5-Б, С. Костира – 5-А, В. Гордієнко – 6-Б, Є. Градова – 6-А, Д. Драч – 6-В.

Також на конкурс було представлено 302 наукових проекти «Світ навколо мене» 7-8 класів: 14 учнів посіли призові місця:

- I місце** – А. Шабанова – 7-Б, Д. Кацубо – 7-В, В. Гуць – 7-Д, К. Вовченко – 8-Б, Г. Сологуб – 8-В;
- II місце** – К. Свердел – 7-В, Г. Петльовий – 7-В, М. Редька – 7-Д, О. Паламарчук – 7-Д, Р. Богуш – 8-А;
- III місце** – В. Кузьменко – 7-Б, А. Карабан – 7-Б, Є. Леснікова – 7-Д, О. Юрчук – 8-Б.

Найбільш активними в написанні проектів були в цьому році 5-Г (класний керівник Ю.В. Наконечна), 6-Б (Н.Ю. Мітя), 6-В (О.А. Гребенщикова), 6-Г (І.М. Речун), 7-А (І.О. Чорна), 8-В (Т.В. Терещенко).

Після того, як учні вже отримають досвід під час проектної діяльності у 5-7 класах, визначається, яким наукам віддають перевагу, що їх більше цікавить, які проблеми хвилюють, з 8 класу розпочинається нелегка праця над написанням науково-дослідної роботи МАН, яка може тривати аж до 11 класу і вже продовжуватися у вищих навчальних закладах: тобто учень проходить шлях від слухача до дійсного члена Малої академії наук учнівської молоді.

У 2016-2017 н.р. у I (районному) етапі Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт МАН Наукового товариства учнів гімназії «Джерело» було презентовано 320 робіт: відділення хімії і біології – 37; математики – 21; фізики та астрономії – 11; історії – 40; наук про Землю – 21; філософії та суспільствознавства – 10; української філології та мистецтвознавства – 72; іноземної філології та світової літератури – 84; екології та аграрних наук – 26. Учні 8-х класів написали 39 робіт, 9-х – 92, 10-х – 105, 11-х – 85.

Призерами першого етапу стали 108 учнів. 49 робіт було заявлено на участь у II (міському) етапі конкурсу, призерами якого стали:

- I місце** – Б. Гультай – 10-А, філософія (учитель Л.М. Ярмолай);
М. Лазарева 10-А, географія (учитель О.Г. Бірюк);
Д. Гайдамаха 11-Б, мистецтвознавство (учитель Г.П. Соколянська).
- III місце** – О. Павлечко, К. Ставицька – 9-А, історія України (учитель О.Л. Бондарчук);
С. Прилепа – 9-Б, екологія тваринного світу (учитель Л.І. Вельмик);
К. Тихонова – 9-Б, англійська мова (учитель Т.М. Вишневська);
А. Бурканов – 10-Б, філософія (учитель О.В. Бурканова);
О. Музика – 10-Б, мистецтвознавство (учитель Г.П. Соколянська);
О. Коротких – 11-Б, англійська мова (учитель Н.В. Терещенко);
Ю. Величко – 11-Б, літературна творчість (учитель О.В. Нещерет).

Абсолютний переможець районного, міського і Всеукраїнського етапу конкурсу-захисту робіт МАН із мистецтвознавства:
Д. Гайдамаха (учитель Г.П. Соколянська).

16 травня відбулася традиційна підсумкова конференція НТУ «Джерело», під час якої наші юні науковці мали змогу перейняти досвід переможців шкільного захисту проектів та міського, Всеукраїнського конкурсу робіт МАН, заслухавши їх виступи. Усі переможці та їхні педагоги-наставники були відзначені подяками, грамотами, дипломами та грошовими преміями.

Проектна діяльність у школі, яка поступово переходить у більш серйозну – написання науково-дослідної роботи МАН, дає учням великі можливості для успішної реалізації в майбутньому, сприяє розумінню потреби йти до мети шляхом свідомих зусиль. Адже все, чого досягає людина в житті – результат мрії. Вона здатна досягти успіху, лише звеличивши свої думки. А вміння гарно говорити, яке неодмінно з'явиться після неодноразових виступів під час захисту робіт, відкриє їй безліч можливостей зробити кар'єру й досягти визнання. Тож успіхів вам, юні дослідники, творчого натхнення та нових відкриттів!

*Аліна Миколаївна Кривенюк,
заступник директора з
наукової роботи*

Ответы к тесту на стр. 17.

1. Последний кусок будет отрезан по истечении 7 дней.
2. Сумма будет нечетным числом, следовательно, красного цвета.
3. Чтобы позвонить портье, путешественнику придется сначала проснуться.